

ZAFERE KADAR

GENÇ YOLDAŞ

DEVİRİM BİZİZ BİZ DEVRİMİZ

Sayı - 62 - Şubat

Fiyatı 1 TL - KDV Dahil

GENÇLER ANTI-FAŞİST BİRLİKLERE

25-26 ŞUBAT 1. GENÇLİK BULUŞMASI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

İSTANBUL

13 MART SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR

Merhaba Genç Yoldaşlar;

Yeni bir sayımızla yine sizlerle birlikteyiz. Önceki sayımızda duyurusunu yaptığımız 1. Gençlik Buluşmasını başarılı bir şekilde gerçekleştirdik. 2 gün boyunca birçok konuda sunum yapıldı. İzleyenlerin sunumlar sırasında etkin rol oynaması sunumları zenginleştirdi ve canlılık kazandı. Gelemeyenler için bu sayımızda çıkan 1. Gençlik Buluşmasına dair yazıyı okumalarını öneriyoruz.

Sivas'ı yakanlar "zaman aşımından" kurtuldu. İnsanlık bir kez daha "zaman aşımına" uğradı. Biz biliyoruz ki kapitalist sistemden adalet beklenmez. Ve biz biliyoruz ki Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta, Roboski'de ve daha birçok yerde ellerini kana bulayanlardan adalet beklenemeyeceği gibi insanlıkta beklenemez.

Ellerini kana bulayanlar 12 Eylül'de de boş durmamışlardı. 13 Mart 1982'de idam etti 3 devrimci işçiyi; Seyit, Necati ve Ethem'i... Amaçları onları, bizleri korkutmak ve sindirmekti belki. İlk cevabı onlar verdi. Yürüdüler idam sehпасına korkusuz, yürüdüler ölüme gülümseyerek... Kavga bayrağını devrettikleri bizlerde ölümsüzleşmelerinin 30. yılında unutulmaz bir mitingle İzmir'de andık yoldaşlarımızı. Haykırdık dosta düşmana "Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz!"

Denizler, Seyitler gibi onlarda ölümün karşısında dimdik durdular, 30 Mart 1972 günü. Denizler için çıktılar yola... THKP-C'li Mahir Çayan, Hüdayi Arıkan, Nihat Yılmaz, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Sinan Kazım Özudođru, Sabahattin Kurt, Saffet Alp ve THKO'lu Cihan Alptekin ile Ömer Ayna... Siper yoldaşlığının ve devrimci dayanışmanın en güzel, en unutulmaz örneğini sergiledi yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımız. Korkusuzca ölümü selamladılar Kızıldere'de.

Son olarak Demirci Kawa'nın zulme karşı yaktığı ve Mazlum Doğanların, milyonların devraldığı kavganın ve mücadelenin simgesi Newroz ateşinin coşkusuyla sizlere veda ediyoruz. Bir sonraki sayımızda görüşmek üzere.

Hoşcakalın...

1. GENÇLİK BULUŞMASI SONUÇ BİLDİRGESİ

GENÇLİK DÜNYAYI DEVRİMCİ EYLEMLE DEĞİŞTİRECEK

25 -26 Şubat'ta birçok ilden liseli, üniversiteli, işçi ve işsiz gençler biraraya geldi. "Ne yapmalı?" sorusuyla toplanan 1. Gençlik buluşması, başarıyla gerçekleştirildi. Türk, Kürt, Arap, Ermeni, Azeri halklarından gençleri birleştiren Gençlik buluşması, gençliğin geleceğe dair büyük umutlar beslediğini, bu umutlar için mücadeleden geri durmayacağını gösterdi.

Birçok konu az zamanda tartışılıp, yaşanan sorunlara dair, "Ne yapmalı" sorusuna cevap arandı. Kapitalist eğitim sistemi, faşizme karşı mücadele, ulusal sorun, emperyalist savaş ve gençliğin tavrı, işçi sınıfı ile gençlik mücadelesinin birlikteliği gibi pek çok konu, iki gün boyunca yoğun bir biçimde tartışıldı. Tüm bu konulara zamanın yetmemesine rağmen tartışmalardan verimli sonuçlar alındı.

Gençlik toplumsal yaşamda birçok sorunla karşı karşıya ve mücadele etmekten, sorunların kaynağı olan kapitalist sistemin üzerine gitmekten başka bir çaresi yok! Gençlik açısından tek gerçek yol, sosyalizmin , devrimin yoludur!

İki gün boyunca yapılan tartışmalarda, hemen her konuda gençliğin geleceğinin kapitalizm altında olmadığı, olmayacağı vurgulandı. Çünkü burjuvazinin kendisi çöküp dağılırken, gençliğe ne verebilir? Yalnızca yozlaşma, soy-suzlaşma ve çürüme. Bugün burjuvazinin gençliğe verebileceği tek şey budur! Ama tüm bunlara rağmen dünyada ezilenler, sömürülenler lehine büyük değişimler yaşanıyor. Yılların baskısı ve ezilmişliğine karşı emekçiler, gençler isyan ediyor. Ayaklanıyor. Tunus'ta ve Mısır'da olduğu gibi göğü fethetmeye çıkıyor. Dünyanın pekçok bölgesinde hemen hemen aynı zamanlarda yaşanan bu ayaklanmalar ve devrimler rastlantı değil. Rastlantı değil çünkü, emperyalist-kapitalist sistem çöküş ve dağılıp içerisinde. Kendisi ile beraber tüm dünyanın mahvına yol açıyor. Tabi biz devrimci gençler, ezilen ve sömürülenler bu gidişe dur demezsek! Zira gençliğin ve emekçilerin bugün karşı karşıya olduğu konu şudur: Ya doğanın, insanlığın yok olması, ya da kapitalizmin aşılması ile daha ileri, özgür ve sömürsüz bir dünya olan sosyalizme varmak!

Gençlik Mücadele Bayrağını Önde Taşıyor

İki gün süren gençlik buluşması, ayaklanmalar yüzyılında olduğumuzun altını çizdi. Bu dönemin en önemli aktörlerinden biri ise gençlik. İşçisi- öğrencisi ile, liseli ya da işsizi ile gençlik. Tunus'ta ateşi onlar yaktı. Mısır'da ilk adımı atanlar yine onlardı. Şili'de, Yunanistan'da her zaman sömürünün, zorbalığın ve faşizmin karşısında cesurca yürüttüğü kavga ile gençlik, devrimlerin sonucunu tayin edecek güçtür.

Burjuvazinin yaşamın her alanından saldırdığına değişen gençlik buluşması, gençliğin "Ne yapmalı" sorusuna tek cümle ile şu cevabı vermiştir: Gençlik kapitalizme, emperyalizme ve faşizme karşı, örgütlü, militan bir mücadeleyi örgütlemelidir. Tek çıkış yolu budur.

Çünkü Türkiye ve K. Kürdistan birleşik devrimi açısın-

da gençlik, faşizme ve onun her türlü gerici anlayışına; şovenizme, gericiliğe karşı mücadelede önde olmalıdır. Çünkü emperyalistler Ortadoğuda kanlı bir savaşın dolu dizgin hazırlığını yürütüyor. Türkiye ise bu planın tam ortasında ve olası bir dış savaşta cepheye ilk gönderilenler yine gençliğin kendisi olacaktır. Bu nedenle gençlik böylesi bir savaşa karşı tutumu net olarak ifade etmelidir. Gençlik buluşması da bu konudaki görüşünü şöyle açıklıyor; bugün Suriye üzerinden yaşanacak olası bir dış savaş, emperyalist bir savaştır. Emperyalist politikalar bu savaşı örgütleyecek, körükleyecek. Çünkü emperyalizm çöküyor ve yükselen devrimci dalgayı durdurmak istiyorlar. Bu nedenle gençlik, olası bir dış savaşın yaşanmaması için elinden gelen tüm çabası ve olanaklarıyla, kapitalizme karşı mücadele etmelidir. Ve savaşı önlemenin ya da yaşanacak bir savaşın sona erdirmesinin tek yolu "Emperyalist Savaşı İç Savaşa Çevirmektir" Namlularını kendi burjuvalarımıza karşı çevirmektir. Bu hem enter-nasyonal bir tavır, hem de devrimci politikanın pratiğidir.

İki gün süren gençlik buluşması en çok faşizme karşı mücadele, emperyalist bir savaşa karşı alınacak tutum ve gençlik mücadelesinde devrimci bir odak oluşturma konuları üzerinde durdu. Ve şu sonuçlara vardı:

1) Gençlik faşizme karşı her yerde; okullarda, atölyelerde, fabrikalarda ya da mahallelerde anti-faşist birlikleri örgütleyerek mücadele yürütmelidir. Anti-faşist birlikler faşizme karşı mücadele yürütmek isteyen bütün dürüst, samimi gençliği kapsayacaktır. Bunları örgütlemek gençliğin görevidir.

2) Olası bir Suriye'ye dönük savaşta Türkiye, emperyalizmin jandarmalığını yaparak, emperyalist çıkarlar uğruna savaşacaktır. Ki kendi isteği de bu yöndedir. Bu savaşla ilk cepheye yollananlar tabi ki gençler olacak. Bu nedenle gençlik hem militarizme hem de emperyalist savaşı iç savaşa çevirme anlayışı temelinde örgütlenmeli ve mücadele yürütmelidir. Hem bu politikanın yayılması, etkin bir aydınlanma faaliyeti hem de mücadele örgütlerini kurmak gençliğin görevidir.

3) Devrimci politika tüm bu dönemler boyunca, gençliğin en önemli yardımcısı, dayanağı ve öğretmeni olacaktır. Devrimci koşulların olgunlaştığı her dönem devrimci politikayı küçümsemek, en büyük hatadır. Gençlik devrimci bir odak yaratmak istiyorsa, gençliği devrimi örgütleyecek olan politikalar etrafında; leninist politikalar etrafında birleştirmeli ve savaşmalıdır.

Sonuç olarak birinci Gençlik Buluşması, Deniz Gezmişlerden, 13 Mart savaşıçılarından aldığı cüretle; faşizme, emperyalizme ve kapitalizme karşı kavga bayrağını yükseltiyor. İnsanlığa ve umuda inanan tüm gençleri Denizlerin bayrağı altında toplanmaya ve son savaşımızı vermeye çağırıyor.

Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm

DÖB/ DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

1.GENÇLİK BULUŞMASI GERÇEKLEŞTİ: **GENÇLİK NE YAPMALI?**

“Burada buluşmamızın konusu şudur: Gençlik ne yapmalı? Bu soru herkesin kafasındadır. Kendisine karşı savaştığımız burjuvalar bile soruyor bunu. Akademisyenleri, profesörleri, polisleri hepsi bunun için çalışıyor, kapitalizm öyle bir sistem ki işçileri, emekçileri, gençliği yok ediyor, biz insanlığın özgür olabilmesi için nasıl mücadeleye edilmesi gerektiğini konuşmak için buraya geldik.” diyerek başlayan 1. Gençlik Buluşması Türkiye ve Kürdistan’ın birçok yerinden öğrencileri biraraya getirdi. İstanbul Ayışığı Sanat Merkezi’nin salonunda yapılan Gençlik Buluşmasına; İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Antep, Mersin, Hatay, Amed ve Bursa’dan gelen üniversiteli ve liseli gençler; gençliğin yaşadığı sorunlara karşı neyi, nasıl yapması gerektiğini tartıştı. 2 gün süren gençlik buluşmasına *“devrim mücadelesinde bizler için öncü olan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan yoldaşlarımızın ölümsüzlüklerinin 40. yılında ve 1982’de İzmir Buca zindanlarında idam edilen Seyit Konuk, Necati Vardar, İbrahim Ethem Coşkun işçi yoldaşlarımızın idam edilmişlerinin 30. yılında onlar adına saygı duruşuna davet ediyoruz”* denilerek başlandı.

Gençlik buluşmasının ilk konusu **“Gençlik Hareketi Tarihi”** ni Adana’dan gelen öğrenciler sundu;

“Tarihte gerçekleşen bütün devrimler gençliğin etkin katılımından bahseder.” diyerek sunumuna başlayan Adana’dan gelen temsilci; tarihteki ilk gençlik örgütlerinin feodal sistemin yıkılıp kapitalizmin kurulması ve gelişmesi ile birlikte ortaya çıktığını söyledi. Burjuvazinin özellikle 1840’lı yıllarda artan ve yaygınlaşan ucuz emek politikasıyla gelişen işçi gençliğin mücadelesi, ilk olarak çirak örgütlenmesi olarak ortaya çıktı. İlk Gençlik örgütü sıfatına layık olan örgütlenmenin ise 1886 yılında Belçika’da kurulan “Genç Muhafızlar” örgütü olduğu belirtildi.. Fakat genel olarak gençlik örgütlenmelerinin 1900’lü yılların başında kurulmaya ve yaygınlaşmaya başladığına değinildi. Gençliğin kendi içindeki tartışmalarda öne çıkan konunun ise anti- militarizm olduğu vurgulandı. Gençlik örgütlerinin ilk uluslararası konferansının ise, 4 Nisan 1915 yılında Bern’de yapılan Bern Konferansı olduğu söylendi. Konferansın temel gündemi ise

tüm dünyada yaşanan emperyalist savaş ve gençliğin buna karşı alacağı tutumdur. Konferansta iki görüş karşı karşıya geldi. Birincisi pasifizmi temsil eden “Savaşa Hayır” sloganı ve anlayışı etrafında toplananlar; diğeri ise “emperyalist savaşı iç savaşa çevir” anlayışı ile hareket eden, daha çok Bolşevik gençlerin öncülüğünü yaptığı anlayış etrafında toplananlar. Birinci emperyalist paylaşım savaşı boyunca gençliğin emperyalist savaş karşısındaki tutumu önemliydi. Çünkü gençlik savaş boyunca her cephede cesur bir mücadele verdi. Mücadellenin sonucunu tayin edecek gücü. Özellikle Ekim devriminden sonra kurulan komünist gençlik örgütlerinin etkisi büyüktü. Bu örgütler 1920’li yıllarda her yerde kuruldu. Daha sonrasında kurulan Komünist Gençlik Enternasyonalı (KGE) tüm dünyada gençlik mücadelesini yönlendirdi.

Gençlik mücadelesi gelişen tüm devrimlerde önemli rol oynadı ve devrimin savaşçı gücü oldu. Ekim Devriminde, Bulgaristan’da, Vietnam’da, Almanya’da, İtalya ve daha pek çok yerde...

Türkiye’de de gençlik mücadelesinin özellikle 60’lı yıllardan sonra devrimci yönde geliştiğine değinildi. FKF, oradan DEV-GENÇ ve DÖB örgütlenmelerini an-

latırken, gençliğin TİP’in reformist anlayışından koparak devrimci mücadeleyi yükselttiği söylendi. Özellikle THKO’yu kuran Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının gençlik üzerindeki etkisinden bahsedildi. Kürt gençliğinin ise o dönem DDKO’unda örgütlendikleri söylendi. Gençlik Türkiye’de de mücadelenin büyümesinde önemli role sahipti. İlk sunum böylece bitmiş oldu. Verilen aranın ardından ikinci sunuma geçildi.

İkinci sunumun konusu ise **“Gençlik ve Faşizme Karşı Mücadele”**ydi. Bu sunumu Ankara’dan gelen öğrenciler yaptı. İlk çeşitli karelerle faşizmin çeşitli yansımalarını gösterdikten sonra konuşmasına şöyle devam etti. *“Öyle bir dönemde yaşıyoruz ki, her gün operasyon, tutuklama haberi geliyor, eylemlere polis saldırıyor vs. Böyle olunca “faşizm” herkesin kullandığı günlük bir tabir haline geliyor. AKP’liler CHP’lilere, CHP’liler AKP’lilere faşist diyor... Ya da sermayenin iç cephesinde yaşanan tutuklamalardan sonra “Recep Tayyip Erdoğan faşizme doğru gidiyor?” deniliyor. İşte faşizmin bir tek kişinin iktidar hırsına indirgenmesinin sonucu. Sanki Hitler, Musoloni, Franco, Pinochet ya da Kenan Evren olmasaydı faşizm olmayacaktı. Örnekler çoğaltılabilir... Ama ne ya-*

zık ki faşizmi yukarıda anlatılanların hiçbiri tam olarak ifade etmez. Peki öyleyse nedir faşizm?

Tekelci kapitalizmin bir olgusudur faşizm. Burjuva demokrasisi, kapitalizmin yükseliş döneminin devlet biçimiydi. Kapitalizm gelişti, tekelcilik egemenliğini sağladı; artık önemli olan her şeye egemen olmaktı. Tekeller yaşamın her alanına girdi; ancak bu henüz faşizm demek değildir. Hala eksik olan bir şey var. Nedir o? Sınıf mücadelesi. Tekellerin her yerde egemen olması hem küçük burjuvaziye yıkıma uğrattı, hem de proleterlerin yaşam koşullarının iyice dibe vurmasına neden oldu. Buna tepkisiz kalınmadı, sınıf hareketi gelişti, güçlendi; hem de yanına toplumun pek çok kesimini katarak. Öyle bir durum oluştu ki tekeller iktidarını koruyamaz hale geldi. İşte burada, tekellerin en güçlü kesimi olan mali sermayenin en ırkçı, en şoven kesimi harekete geçti, yönetimi ele geçirdi. Baskı aygıtını yetkinleştirerek sınıf hareketine karşı topyekün saldırıya geçti. Tam bir terörcü diktatörlük kurdu. İşte faşizm budur... Burada tekrar tekrar vurgulamak gerekli, faşizm adı Hitler, Mussolini bile olsa bir tek kişinin iktidar hürsü ya da kendine karşı muhalefeti bastırması, ya da ırkçılık, şovenizm değil, bir devlet biçiminin adıdır...

Peki biz ne yapacağız? Faşizmin ne olduğunu dilimiz döndüğünce anlatmaya çalıştık; ancak bizim için asıl sorun olduğu yerde duruyor; faşizmi nasıl ezeceğiz?

ODTÜ’de yapılan “Başkaldırıyoruz” eyleminin yarattığı etkiyi aslında bu soruya verilen cevaptır. Eylemi örgütleyenler bunun farkında mıydı, bilemiyoruz. Ancak şu bir gerçek ki faşizme karşı zaferi ancak isyan ederek, başkaldırarak; doğrudan faşizmi yıkmaya yönelerek kazanabiliriz....

Bunun haricinde faşizme karşı mücadeleyi yalnızca sivil faşistlere karşı mücadele olarak değerlendirmek de hatalı sonuçlar doğuruyor. Elbette ki okullarımızı, mahallelerimizi bu insan müsveddelerine bırakmayacağız; ancak kendimizi bununla da sınırlandırmayacağız. Faşizme karşı mücadeleyi her aşamada tekellere karşı mücadeleden koparmamalıyız. Bunlar için en kısa zamanda okullarda, mahallelerde komiteler oluşturulmalıdır. Bunun içerisinde yer alacak insanların ille de çok yüksek bir bilince sahip olması gerekmiyor;

faşizme karşı olan her üç kişiden ya da beş kişiden bir komite oluşturulabilir. Anti-faşist olması ve bu kavgada yer almak istemesi yeterlidir.” denildi. Bu bölüm son derece tartışmalı ve canlı geçti. Güncel bir konu olması nedeniyle ve gençliğin sürekli karşı karşıya olduğu ve hazır olması gereken bir konuydu. Faşizme karşı mücadele konusundan sonra 3. oturuma geçildi.

Günün üçüncü konusu “**Kapitalist Eğitim Sistemi**”ydi.

İlk olarak eğitimin tarihsel gelişimi incelendi ve kapitalist eğitim sistemi birçok açıdan tartışıldı. Eğitimi toplumun geneline yayan sınıfın burjuvazi olduğu ve bunu da eğitilmiş iş gücünü yetiştirmek için yaptığına vurgu yapıldı. Kapitalizmde eğitimin sınıfsal olduğunu ve sömürülen kesimlerin egemen sınıflara daha iyi hizmet için eğitildiğini, egemen sınıfların ise yönetebil-

mek için eğitim aldığına değinildi. Bununla birlikte eğitim sisteminin bireyi düşünmez, sorgulamaz, kendi durumunun farkında olmaz, bencil bireyler haline getirdiği söylendi. Canlı tartışmalar bu bölümde de oldu. Üniversitede ve lisede yaşanan eğitim sorunları tartışıldı. Özellikle Dünyanın pek çok ülkesinde uygulanan Bologna süreci üzerinde duruldu. Bologna sürecinin tekellerin çıkarları ve ihtiyaçları doğrultusunda eğitim sistemini değiştirdiğine vurgu yapıldı. Bu nedenle bu sürece karşı verilecek mücadelenin de yine kapitalist sisteme ve onun eğitim anlayışına karşı geliştirilmesi gerektiğinin altı çizildi.

Eğitimin aynı zamanda burjuvazi açısından ciddi bir kar kapısı haline geldiğini,

bunu da dersanelere giden her yıl binlerce öğrenciden, buralarda ucuz emek olarak çalışan atanamayan öğretmenlerin durumundan anlaşılacağı söylendi. Sınavlarla gençliğin toplumsal yaşamdan koparılmaya çalışıldığı söylendi...

Gençlik buluşmasının ilk gününün son konusu ise “**Ulusal sorun ve Gençliğin Tavrı**” adlı konuydu.

Bu konuya ilk olarak ulus kavramının açıklanmasıyla başlandı. “Ulus; tarihsel olarak oluşmuş, dil, toprak, ekonomik, yaşantı birliği ve kültür birliğinde ifadesini bulan ruhi şekillenme birliği temelinde oluşmuş istikrarlı insan topluluğudur. Uluslar; feodalizmin tasfiye oluşu ve kapitalizmin gelişimi sürecinde esas sınırlarını çizmiştir; tarih sahnesinde ulus kavramının somutlaşma süreci bu süreçtir. Bununla beraber ulusal sorun denen şey aslında burjuvazinin kendi pazarlarına sahip çıkma savaşıdır. Kendi devrimlerini gerçekleştiren ve ulusal sorununu çözen burjuva sınıflar, başka ulusların topraklarına el koymaya başlayınca buna paralel olarak sömürgelerde büyük ulusal savaşlar yaşandı.

Söz konusu olan ulusal sorun olunca sürekli dillendirilen ve tartışmalara yön veren iki kavram var. İlhak ve sömürge... Kapitalizmin ilk dönemlerinde önde olan, klasik sömürge denilen biçimdi. Ama kapitalizmin gelişmeye başlamasıyla daha önde olan kavram ise ilhak kavramıdır. İlhak nedir? Lenin’in tanımı ile söylemek gerekirse “İlhak kavramı genellikle şunları içerir 1) Zor kavramını-zorla kendine bağlama-, 2) Başka bir ulus tarafından ezilme kavramını-yabancı bölgelerin ülke topraklarına katılması-, 3) ve bazen

de statükonun bozulması kavramını” Peki sömürge nedir? Yabancı bir ülkenin pazarına onu ayrı bir statüde tutarak sahip çıkma kavramıdır. Bu iki kavram üzerinden yola çıkıldığında Kürdistan’ın durumunu ne olarak değerlendirebiliriz. K. Kürdistan Türkiye topraklarına zorla dahil edilmiş, Kürt ulusu yok sayılmış; dili, kültürü yok edilmeye çalışılmış ve böylece Kürt ulusu ezilen ulus, Türk ulusu da ezen ulus konumuna gelmiştir. Bununla K. Kürdistan’ın ekonomik düzeyi tıpkı Türkiye’deki gibi kapitalizmdir. Bu nedenle K. Kürdistan ilhak ve işgal edilmiş bir ülkedir. Bu nedenle Türk ve Kürt halkının devrim mücadelesi iç içe geçmiş ve birleşmiştir. Gençlik Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkı-

nı şartsız ve koşulsuz tanımalı, bunun için mücadele etmelidir. Gençlik Kürt halkının ana dilde eğitim hakkını desteklemeli ve resmi dil zorunluluğunun ortadan kaldırılması için mücadele yürütmelidir. Aynı zamanda ulusal soruna verdiği cevapta şunları esas almalıdır. “1) Kürdistan’ın ilhakına son veriyor mu?, 2) Tam hak eşitliğine dayanıyor mu?, 3) Birleşmenin ön koşulu olan ayrılma özgürlüğünü tanıyor mu?”

Bu nedenle gençlik ezilen bütün ulusların mücadele birliğini savunmalı ve özgürlük için gerçekleşen eylemlerde ön sıralarda yer almalıdır. Şovenizme karşı etkin bir mücadele yürütmelidir.”

Günün son konusu olan ulusal sorun konusu canlı tartışmaların sonucunda bitti ve böylece ilk günün oturumları sona ermiş oldu.

İkinci Gün:

İkinci günün ilk konusu; **İşçi Sınıfının ve Öğrenci Gençlik Mücadelesinin Birlikteliği** idi.

İşçi sınıfının yaygın eylemliliğinin olduğu dönemlerden tutunda, eyleme geçtiği her anda yanında gördüğü öğrenci gençliğin mücadelesinin önemli olduğu söylendi. Öğrenci gençlik kendisi bir sınıf olmadığı için kendi başına yürüteceği mücadele ile özgür olamayacağı bu nedenle de işçi sınıfı ile birlikte olması gerektiği söylendi. İşçi sınıfına destek verdiğinde bunun işçi sınıfının mücadelesini de hızlandıracağı, güçlendirdiğine değinildi. Öğrenci gençliğin kendi alanındaki sorunları da en iyi biçimde işçi sınıfının yanında olarak çözebileceğine işaret edildi. Denizler örnek verildi. Sürekli işçi sınıfının, yoksul köylünün yanında olduğundan bahsedildi. Denizler öğrenci gençliğin mücadelesini sadece okul duvarları içerisine hapsedme-

miş, en devrimci sınıf olan işçi sınıfıyla birleştirmiştir. Yoksul köylülüğün her eyleminde yer almıştır. Öğrenci gençlik ve genel olarak gençlik, sürekli işçi sınıfıyla mücadelesini birleştirmeli, taleplerini ortaklaştırmalıdır. Yalnız işçi sınıfının iktidarında öğrenci gençlik, bilimsel bir eğitim alabilir. Akademik haklarını koruyabilir. Politik özgürlük mücadelesi öğrenci gençlik açısından da en öndedir. Bunun doğru yolunun ise, tıpkı Denizler gibi işçi sınıfıyla, halkla bütünleşmek olduğuna vurgu yapıldı.

Günün ikinci konusu ise son derece günceldi: **“Emperyalist Savaş ve Gençliğin Tavrı”**

Bu konu içerisinde pek çok tartışmayı içeriyordu. Zira emperyalist savaşlar konusunda komünistlerin alacağı tavır üzerine tartışmalar, birinci emperyalist paylaşım savaşına kadar uzanıyor ve burada 3 görüş öne çıkıyor. Sunumun ilk bölümü bu tartışmaya ayrıldı. Birincisi; “Savaşa Hayır” sloganı etrafında toplanan ve pasif tutum

takınan sosyalistler. Ki bu grup pasif tutumu ile burjuvaziye dolaylı yoldan destek olmuş oluyor ve savaş karşısında enternasyonal değil, oportünist bir tavır takınmış oluyor... İkinci görüş; kendi burjuvalarının yanında yer alma ve vatan savunusu yapma anlayışıdır. Bu proletaryaya yapılacak en büyük ihanettir. 2.Enternasyonalin lideri Kautsky ve taraftarları bu tavrı takınarak Lenin tarafından “Dönek” adını almışlardı. Bu sosyal şovenizmdir ve sosyal şovenizmin kaynağı da yine oportünizmdir. Diğer görüş ise; emeperyalist savaşı iç savaşa çevir” anlayışı etrafında toplanan görüşdür. Bu görüş proletaryanın silahlarını kendi burjuvalarına çevirmelerini ve başka ülkelerin proleterleriyle çatışmamayı, enternasyonal bir tavırla, her ülkenin proletaryasının kendi burjuvalarına karşı savaşarak devrimi gerçekleştirmesi gerektiği görüşünden hareket eder. Savaşı engellenin de, savaşı sona erdirmeninde tek yolunun bu olduğunu öne sürer. Ekim devriminin öncü partisi Bolşevik Parti, 1. Emperyalist paylaşım savaşında bu politikayla işçi sınıfına gitti ve devrimi böyle gerçekleştirdiler.

Bugünkü savaş olasılığı söz konusu olduğunda ise, devrimci komünist gençliğin alması gereken tutumunda emperyalist savaşı iç savaşa çevirmek olduğu vurgulandı. Sunumun ikinci bölümünde ise bu politikanın neden savunulduğuna ve Suriye’de yaşananların ne olduğuna değinildi. Emperyalist dünyanın kendi çöküş koşullarına uygun bir işbirlikçilik anlayışı temelinde, bağımlı ülkelerin tam ilhakını gerçekleştirmek için emperyalizmin bütün dünyada saldırılarını yoğunlaştırdıklarına değinildi. Bu nedenle Suriye üzerinde yürütülmek istenen savaşın da emperyalist bir savaş olduğu vurgulandı. Buna karşılık Suriye’de de burjuvazinin iktidarda olduğu,

bu nedenle güçlü emperyalist devletlerin ve işbirlikçilerinin karşısında daha zayıf olan burjuvaların savunulamayacağı, bunun yanlış bir politika olacağına değinildi. Bunun için emperyalist savaşın iç savaşa çevrilmesi politikası her yerde hayata geçirilmelidir denildi. Bunun için ise gençliğin birinci görevi; etkili bir aydınlanma faaliyeti yürütmesi gerektiği, sosyalist hareketteki bu ideolojik savrulmaya karşılık ideolojik-politik mücadele yürütülmesi gerektiği, halk içerisinde bu savaşın gerçek nedenlerinin ve buna karşı alınması gereken tutumun propagandasının yapılması gerektiği; ikinci görevi; olası bir savaşa karşı mücadele için gerek örgütsel olarak, gerekse de bilinç olarak hazır olmak gerektiği söylendi. Bu bölümde de canlı tartışmalar yaşandı ve gençliğin bu soruna dair her yerde etkin çalışma konusunda geç kalmaması gerektiği, burjuvazinin bu zor durumundan devrim için yararlanmak gerektiği vurgulandı.

Günün üçüncü konusu ise “Gençlik Hareketinin Genişletilmesi ve Yönlendirilmesi”

Bu bölümde daha çok gençliğin örgütlenme alanının genişliği ve bunun için kullanılacak olan araçların çeşitliliğine değinildi. Burada kitle çalışmasını nasıl yaygınlaştırabileceğine vurgu yapıldı. Özellikle son dönemde bir çok yerde sokak eylemlerinin örgütlenmesinde öne çıkan iletişim aracı olan internet ve facebook gibi araçlara vurgu yapıldı. Yine üniversitelerden liselere, gençliği bir çok alanda örgütleyebilecek argümanları burjuvazinin ortaya çıkardığı, bunun ise devrimci gençlik tarafından mutlaka değerlendirilmesi gerektiği söylendi. Anti-faşist mücadeleye de dikkat çekildi. Bunun pek çok genci mücadeleye sevk edebileceği vurgulandı. Geçmişte yaşanan pratiklerden örnekler verilerek giden konu, bu konuya dair ve gençlik içerisinde yürütülecek kitle çalışmasına dair ön açıcı oldu. Bu konunun ardından ise; Günün son konusu ve Gençlik Buluşmasının da ana konusu olan “Gençlik Mücadelesinde Devrimci Odak Yaratmak” sunumuna geçildi.

Son konu, iki gün boyunca konuşulan konuların sonuçlarının odak noktasıydı. Burada iki bölüm halinde sunum yapıldı. Birinci bölüm, “Ayaklanmalar Yüzyılında Öğrenci Gençlik” başlığı altında sunuldu. Arap devrimlerinden, Yunanistan’a, Şili’den İspanya’ya kadar birçok yerde öğrenci gençliğin her zamankinden daha çok devrim mücadelesine katıldığını ve üstlendiği misyonunda son derece önemli oldu-

ğuna vurgu yapıldı. Bizzat kapitalizmin kendisinin gençliği devrimci mücadeleye ittiği söylendikten sonra, tüm dünya da aynı zamanda ayaklanmaların ve devrimlerin patlak vermesine ise kapitalizmin içine girmiş olduğu çöküş sürecine işaret edildi. NATO’nun 2000 yılında yaptığı toplantıda içinde bulunduğu döneme ayaklanmalar yüzürlü tespiti yapmasına dikkat çekildi.

İkinci bölümde ise; devrimci odak oluşturmanın yöntem ve araç sorunları tartışıldı. Bu sorunun iki ana konu üzerinden tartışıldığına değinildi. Birincisi; gençlik mücadelesini hangi yöntemle ele alacağız, diğeri ise hangi araçları kullanacağızımız konusudur. Yöntem sorununda şunlara değinildi; Öğrenci gençlik mücadelesi her zaman için aydın özelliğinden kaynaklı, mücadeleye ilk başlayan ve ilk aşamada da genel bir karakter kazanmasından ötürü hızla yükselen bir özelliğe sahiptir. Fakat genel öğrenci hareketi en tepe noktaya çıktığında, ayrışmasında başlangıcını oluşturur. Çünkü öğrenci gençlik bir sınıf değildir ve içerisinde farklı sınıfsal çıkarılara sahip toplumsal kesimleri barındırır. Bu nedenle öğrenci gençlik toplumun küçük bir minyatürü gibidir. Bunun için öğrenci gençlik mücadelesinin bırakın genel kalmasını, ortak bir sorunu dahi yoktur. Burada iki soru çıkar gençliğin karşısına; Birincisi Genel öğrenci hareketini örgütlemek, ikincisi; devrimci öğrenci gençlik hareketini oluşturmak. Bu iki kamptan birincisini genellikle reformistler ve oportünistler tercih

ederken, komünistler ikincisini tercih ederler. Lenin’in de dediği gibi devrimci öğrenciler açısından sorun, öğrenci gençlik mücadelesinin bilinçli olarak ayrıştırılması ve devrimci harekete eklenmesini sağlamaktır. Devrimci hareket öğrenci gençlik mücadelesinin politik hedeflerini, mücadelenin yönünü belirlerken, Gençlik hareketi ise devrimci harekete güç ve enerji katar. Tartışılan bu sorunda DÖB’ün tek başına bu topraklarda ikinci şıkkı tercih ettiği ve savunduğu söylendi.

İkinci konu ise araçlar meselesidir. Her mücadele dönemi kendi mücadele araçlarını gündeme getirir. Bu nedenle devrimci dönemlerin mücadele araçları “komite ve konseylerdir.” Bizim için sorun gençliğin bu araçlarla devrime örgütlenmesi gerektiğidir. Yöntem ve araçlar konusu tam bir bütünlük oluşturur. Bu nedenle Gençlik mücadelesinde devrimci odak oluşturmak için ne yapılmalıdır diye sorulacaksa söylenecek tek şey şudur: Devrimci Odak denilen şey gençliğin bir politika etrafında örgütlenmesi ve sevk edilmesidir. Yani politikadır denildi.

İki gün süren gençlik mücadelesi canlı tartışmalarla sona erdi. İki günün sonunda ise her yerden gelen devrimci öğrenciler, işçiler ya da işsiz gençler önlerinde gerçekleştirmesi gereken yeni sorumluluklarla ayrıldılar. 2. Gençlik Buluşmasında görüşmek dileği ile...

Merhaba Genç Yol Arkadaşları;

Burada çeşitli konuları uzun bir çalışma sonunda hep birlikte ele aldık. Bu çalışmada şu an burada bulunamayan onlarca genç yol arkadaşımızın emekleri, düşünceleri de var. Herbirisi sabırsızlıkla buradan, burada yaratılan coşku ve umuttan haberdar olmak, buranın havasını sizler aracılığıyla solumak istiyor. Her biriniz Lenin yoldaşın, 'devrimci teori olmadan devrimci eylem olmaz, devrimci eylem olmadan devrimci teori olmaz' sözüne uyararak, çalıştınız ve bugün gençliğinde, halkların, kadınların, emekçilerin de kurtuluşunda en önemli soru olan Ne Yapmalı, Nasıl Yapmalı, sorularına cevap aradınız. İki günlük toplantılardan çok şeyler çıkardığımızı, buraya gelmeden önce sorulan sorulara yeni sorular, cevaplara daha kapsamlı cevaplar bulduğumuza eminim. Burada büyük bir coşku ve umut buldum. Bu coşku ve umut bizim, bu umut ve coşku sosyalizmin. Eğer sosyalizmi yeni insan olmanın başlangıcı olarak koyacak olursak, şöyle diyebilirim ki, biz sosyalizmi burada önce kendimizde somutluyoruz ve insanlara bununla gidiyoruz. Eğer sosyalizmin içimizde yaktığı ateşi harlayamaz, kendimizle birlikte insanlara götüremezsek, onları örgütleyemeyiz. Bu da büyük bir kayıp ve yıkımdır.

Dışarıda binlerce işsiz, öğrenci, işçi, köylü genç var. Sizler onlardan çok fazla şey biliyorsunuz, her şeyden önce ne yapmak ve nasıl yapmak gerektiğini biliyorsunuz. Oysa onlar kapitalizmin çarkları arasında boğuluyorlar, her gün öldürücü hem de yavaşken öldüren zehiriyle karşılaşılıyorlar ve o zehri içmekle solumakla mahkumlar. Bizler mahkum değiliz. Binlerce milyonlarca genç için yasaklar çıkarılıyor, bunlar aydınlığı sosyalizmi görmenin yasaklarıdır, özgürleşmenin yasaklarıdır. Bu mahkumiyeti, bu yasaklar zincirini bizler sosyalizm savaşıyla kırıyoruz, daha çok öğrenerek, daha çok harekete geçerek, değişip değiştirerek kırıyoruz bu zincirleri. O halde ayınsını onların da başarıları için durup dinlenmeden, özveriyle çalışmaktan kim alıkoyabilir bizleri. Tabi kendimizin dışında... evet genç yol arkadaşları daha fazla insanı mücadeleye katamamakta, onları kendimizle en öne fırlatamamakta tek engelimiz kendimiz olabiliriz ancak. Şu kapitalistlere, onların uşaklarına bakın bir, durup dinlenmeden bizleri, halkları yenmek için nasıl da çabalıyorlar. Her bir işçiyi, her bir mühendisi, her bir doktoru, eğitimci, genci, kadını, erkeği posası çıkana kadar daha fazla kar elde etmek için nasıl da çalıştırıyor. Gerçeği olmayan boş avuntular dünyasında nasıl da çırpındırıyor. Kandırıyor, yalanlar söylüyor, öldürüyor, yasaklıyor, hapsediyor, çürütüyor, yok ediyor. Buna rağmen insanlar kendi el yordamlarıyla öğrenmeye, bir şeyler yapmaya çalışıyor, durumunu belli belirsiz hisseden her genç bir şekilde harekete geçmenin fırsatlarını kolluyor. Onları eğer biz bilincimiz ve yüreğimizle çağırılmazsak, gerekirse onların yakalarına yapışıp gerçekleri göstermezsek maalesef kendi ellerimizle onları tekrardan burjuvazinin çürümüşlüğüne kör ediciliğine atmış oluruz. Genç işçilere, öğrencilere, işsizlere, köylülere tek bir şeyi göstereceğiz ayağa kalkan insanı ve sosyalizmin onlara ne getireceğini. Yunanistan'da işçiler, gençler neden her tarafı yakıyor, neden hükümet binalarını işgal ediyor, sokakları boş bırakmıyor? Amerika'da hem de bunca çürümüşlüğü ortasında tekellerin kalbini işgal ediyor bu insanlar neden? İspanya da, İtalya da, Mısır'da, Tunus'ta, Şili'de ve daha onlarca ülkede neden gençler ve işçiler ve işsizler sokak-

ta eylemdeler? Ve bu topraklarda her gün onlarca yüzlerce insan gözaltına alınıyor, tutuklanıyor, zindanlar on binlerce tutsakla hınca hınç dolduruluyor neden? Çünkü artık ayağa kalktık! Hem de yalnızca burada değil, tüm yeryüzünde. Ayağa kalktık ve yoksulların egemenliğini ilan edene kadar da sokaklardan, mücadeleden geri çekilmeyeceğiz. Kapitalizmi, faşizmi, tekelleri yenmek istiyorsak, özgürlük istiyorsak özveriyle, cesaret ve cüretle ileri atılarak, önümüzde tek bir engel bile tanımayarak bu savaşıma nihayete erdirmek bizim ellerimizde.

Bizim çalışmalarımızın başarısı sosyalizmi getirecektir. Buna inanmak disiplinli, engel tanımaz, özverili çalışma demektir. İnsanların büyük kısmı sözlerle, gri teoriyle ikna olmaz genç yol arkadaşları, onlar bizlere bakacaklar. Bir işi nasıl yaptığımızı, söylediğimiz sözlere kendimizin ne kadar inandığımıza, davranışlarımıza, cesaretimize, disiplinimize, eylemlerimize, onları dinleyip dinlemediğimize, onların fikirlerine önem verip vermediğimize, onlarla bir şey yapıp yapmadığımızı da bakacaklar... Ve daha onlarca şeye bakacaklar. Bunlar gri teoriden çok daha etkilidir ve bir şey daha öyledir genç yol arkadaşları. Pratik! Pratik yalnızca sokak eylemi değildir. İnsanları ağır gri teoriye boğarak ben bunu örgütleyorum dersiniz, kusura bakmayın ama kendimizi kandırılmış oluruz.

Bu toplumda en ilerisinden en gerisine kadar milyonlarca insan yaşamakta. Tek tek hepsine ulaşma şansımız yok ama yoksullara, emekçilere, daha iyi bir dünyada yaşamak isteyen herkese gitmemizin önünde de engel yok. Onları dinleyen ve cevap aradıkları onlarca soruya gerçekten bilimsel ve hakiki cevap veren kim var? İşte biz bunu yapıyoruz ve yapacağız. Onları dinleyeceğiz, yaşamlarının içine gireceğiz ve sömürücüleri yenebilmek için onların yaratıcılıklarını açığa çıkaracağız. Gençliğin özlem ve isteklerinin politik anlamını onlara göstermeliyiz. Nedir bu politik ifade? Bu ezilenlerin, yoksul halkların, işçilerin hep birlikte kuracakları kendi hükümetleridir. Fakat bunun için onlarla olmalıyız. Bizler hiçbir zaman halktan kopuk uzaktan ahkam kesen insanlar olmadık, onların bize gelmesi değil, biz gideceğiz ve o kapılardan ayrılmayacağız. Bizim dört atlımız var; sabır, cesaret, disiplin ve öğrenme.

Gençliği harekete geçirecek onlarca pratik sorun var karşımızda. Bunları bulmak hiç de zor değil, ama onları kullanmakta neden atılız? Bir patron işçiye, bir eğitimci öğrenciye neredeyse aynı muameleyi yapıyor, ona hakaretler ediyor, burada benim yasalarım geçer diyor vs. ne bir işçi ne bir genç aptal değildir. Ancak onlara hayatları boyunca tek bir şey öğretiliyor; itaat edeceksin. Sınıfını geçmek istiyorsan, ya da işçiye buradan ekmek yemek istiyorsan bana boyun eğeceksin deniliyor. Aynı şey... peki bu üstünde durulmayacak bir konu mu? Herkes sineye çekse bile biz nasıl sineye çekeriz ve insanların bilinçlerini uyandırmak için nasıl yanıp tutuşmayız? Bunun gibi küçük görünen ama insanları politik yaşamın içinde ileriye fırlatacak olan onlarca kıvılcım vardır. Kurumuş bir bozkırı hangi kıvılcımın tutuşturacağını kimse bilemez. Gençlikte bu bozkırı tutuşturacak ve devrim yangınına büyütecek güç ve enerji var. Şimdi bunu açığa çıkarmanın zamanıdır.

*Gençlik Buluşmasında Okunmak Üzere Hazırlanmıştır. Fakat okunmadığı için burada yayımlıyoruz.

DEVİRİMCİ SAVAŞIMDA TAYİN EDİCİ GÜÇ:

GENÇLİK

Emekçi halk hareketi gittikçe ivmelenerek zafere yürüyor. Halklar yaratılan devrimci dalganın etkisiyle dünyanın bütün ülkelerinde emperyalist-kapitalist sisteme başkaldırmış durumda. Tunus'la ve Mısır'la başlayan dalga, kapitalizmin merkezi diye anılan Amerika'da "Wall Street'i İşgal Et" eylemiyle ve Avrupa'nın daha bir çok ülkesindeki işçi ve gençlik eylemleriyle sürdü. En son kemer sıkma politikalarına karşı başlayan Yunanistan'daki devrimci dalga ise hala sürmekte. Bir gün yok ki, eylemlerle, çatışmalarla, ayaklanmalarla uyanmayalım. Kapitalizmin ekonomik yasası gereği gittikçe tek elde toplanan sermaye ve ekonomik ilişkilerin gelişimi sonunda ülkelerin birbirine artan bağımlılığı sonucunda bir ülkede patlak veren bir ayaklanma, tüm dünya kapitalist ülkelerini etkisi altına alıyor.

Bu ayaklanmalardan Türkiye ve K. Kürdistan'ın etkilenmemesi mümkün olmadığı gibi bunlar ezilen gençliğin mücadeleyi daha ileri taşıma isteğini de yükseltmektedir. Gençlik dünya yüzeyindeki bu eylem ve ayaklanmalardan hem moral bulmakta hem de ne kadar yakından izlediğini kendi pratiğinde göstermektedir. Devrimci savaşımın motor gücü, işçi sınıfının ve ezilenlerin savaş gücü olan gençliğin mücadeledeki yeri, önemi bir kez daha öne çıkmaktadır.

Gençlik, yaş grubu itibariyle toplumun en enerjik ve en hareketli kesimidir. Doğasında değiştirmeye, dönüştürmeye yatkın bir ruh hali vardır. Kapitalizmle ilişkisi uzun yıllara dayanmadığından sömürü düzeninden kopuşu da o denli kolaydır. Ayrıca, öğrenmeye, düşünmeye ve sorgulamaya en yatkın yaş grubudur da. Gençliğin tüm bu özelliklerinden değil midir, "Gençlik gelecektir" diye söylenmesi... bir de geleceğin sosyalizm olduğu gerçeği vardır.

Böylece bu ifade tamamlanmış olur. "Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizm" E-

ğer bir formülasyonla çözebileceksek sorunu, durum bu kadar net ve anlaşılırdır. Ancak tüm bu tanımlar ve kısa, özlü ifadeler konumuz açısından bir dipnot, hatırlatmadan başka bir şey değildir. Böylesi devrimci bir dönemde, sosyalizm ile kapitalizm arasındaki uzlaşmaz savaşta gençliğin hangi tarafta rol oynayacağı ya da oynadığı önemlidir. Başka bir ifadeyle kapitalizm ile sosyalizm arasındaki 'irade' savaşının bir yönü gençliği kimin kazanaacağı sorunudur.

Dünya gençliğinin şu anki durumu, gençliğin tercihini sosyalizmden yana kullandığının kanıtıdır. Gençlik içinde yürütülecek sosyalizm propagandası ne kadar canlı ve günlük bir iş haline gelirse o kadar etkili olur. Çünkü gençlik içinde taşıdığı özellikler ve kapitalizmin onun geleceğini elinden alması itibariyle sosyalizme çok daha yakındır. Öte yandan bugün gençlik ciddi anlamda arayış içindedir ve bu arayışının yönü sosyalizme doğrudur. Gençlik tatminkar değildir ve bu nedenle kapitalizmin maddi çıkarlarla insanı tatmin etme yasası en az gençliğe tesir eder. Sosyalizmin ise insanın sınıfsız, sömürsüz bir toplumda gelişiminin sınırsız olması, bu yolda her türlü tatminkarlığı yadsıması gençliği sosyalizme yaklaştırır. Bu nedenle doğallığında kapitalizme karşı konumları vardır. Kapitalizm de esir o-

lan gençlik, sosyalizm de özgürdür. Kapitalizmin sınıflı doğası yoksul, emekçi gençliğin yaratıcı özelliğini köreltirken gelişmenin önündeki tüm engellerin kalktığı, düşüncenin önünde setlerin olmadığı sosyalizm ise gençliğin yaratıcı özelliğini en iyi şekilde kullanmasını sağlar. Bu nedenle gençliğin yaratıcı doğası elbette ki, sosyalizme yatkındır.

Kapitalizm elindeki bütün olanaklara rağmen gençliği kazanamamıştır ama onu çürütmek için de hala var gücünü kullanmaktadır. Emek sömürsüyle küçük yaşlarda karşılaşan ve uzun yıllar maruz kalan işçi gençlik ise kapitalizmin karşısında yerini almaktadır. Keza öğrenci ve işsiz gençlik de geleceksizlik sorunuyla yüz yüze bırakılarak onlarda kendi cephelerinden bu mücadeleye atılmakta.

Ancak bu atılışlar örgütlü bir biçimden yoksundur. Ya da şöyle diyelim, sıcak çatışma anlarında oluşturulan geçici örgütlülüklerin, bir araya gelişlerin dışında kalıcı, disiplinli birlikteliklerden yoksundur. Bunu sağlamak ise biz devrimci gençliğin görevidir. Gerçek olan bir şey daha vardır ki, sosyalizm ancak gençliğin enerjisi ve yaratıcı gücü üzerinde yükselir. Liebnicht'in dediği gibi "Gençliğe sahip olan orduya sahip olur." Kapitalizm ise, nihai olarak işçi, öğrenci, işsiz, köylü gençliğin yıkıcı darbeleriyle yıkılacaktır.

SABAH KAPINIZ ÇALININCA...

Kendini güvende hisseden bir kişi var mı ? Bir sabah 5.30-6.00 gibi kapınız çalınabilir, evinizdeki kitap, dergi gibi şeylerden dolayı ya da onlar da yoksa uydurma gerekçelerle aylarca bir zindanda iddianemenizin hazırlanmasını bekleyebilirsiniz. “Hayır, benim başıma gelmez böyle bir şey.” diyen kimse var mı? Herkes ama herkes, gazetecisinden avukatına, öğrencisinden memuruna, işçisinden öğretim görevlisine kadar herkes “benim kapımı ne zaman çalacaklar acaba ?” diye kendi kendine düşünüyor.

Pervasızca saldırıyorlar. “KCK operasyonları” adı altında neredeyse bütün bir halkı zindanlara koyacaklar. Ne olduğu önemli değil, ne yaptığınız önemli değil; “suçsuzluğu kanıtlanana kadar herkes şüphelidir.” Sermayenin en pervasız sözcüsünden, dürüst bir açıklama. Önce tutukla, ne yaptığını sonra araştır. Mahkemeler her zaman sermayenin egemenliğini koruma aracı olmuşlardı, ancak kendi kurallarını bile hiçe sayarak topyekün saldırıya geçti.

Bunun sinyalleri aslında yıllar önce-sinden veriliyordu. Terörle Mücadele Kanunu’nun ve Özel Yetkili Mahkemelerin hayata geçirilmesiyle sermayenin böylesi bir saldırıya hazırlandığı belliydi. Yıllarca DGM’lerin kapatılması için mücadele eden emekçiler, gençler şimdi o mücadelelerinin nasıl da boşa düştüğünü görüyorlardır. Reformların devrimle ilişkisini kuramayınca neler olabildiğine ilişkin büyük bedeller ödenerek alınan acı, ama bir o kadar da önemli bir ders.

Burada, ne kadar düzmece iddialarla, kendi yazdıkları yasaları bile çiğnediklerini anlatabilir, çıkartılmasına kendi savcılarının izin verdiği dergileri, kitapları “yasadışı” ilan etmelerinden dem vurabiliriz. Ancak o kadar pervasızlaştılar ki kendi kalemleri, kendi temsilcileri bile defalarca bu durumdan rahatsız olduklarını açıklamak zorunda kaldılar; böylece bize de asıl soruyu sormak kaldı: Ne değişti ? Faşizm mi değişti ? Yoksa belki de tank paletlerinin baskısı altında yaşanan 12 Eylül faşizminden sonra artık sorunlarımızı diyalogla, mahkemelerde konuşarak çözebildiğimiz bir döneme mi girdik ? Yaşananları takip eden hiç kimse

bu sorulara “evet” diyemeyecektir. Tank paletlerinin baskısıyla, cübbe giymiş insanların baskısı neden farklı olsun? İkisi de sermaye egemenliğini korumak için var.

Baskının temeli, nedenleri değişmedi; tekeli sermaye yükselen devrim karşısında iktidarını korumak için 12 Eylül’de askerlerini kışlalardan sokaklara taşıdı. Aradan yıllar geçti, tekeli sermayenin en korkulu rüyası tekrar sokaklara indi. Hem de bu sefer 12 Eylül’ün karanlığını yırtarak geldi, en ağır koşullardan geçti, binlerce evladını bu kavgada toprağa verdi; daha güçlü geldi. Bütün dünyayı sarsarak geldi. İşte, tekeli sermayenin tavrını değiştiren bu. Sokakta insanlara saldırmıyor mu ? Saldırıyor. Katliamlar yapmıyor mu? Yapıyor. Roboski’de yaptı. Ama artık biliyor ki, silahları etkisiz. Yaptığı her saldırı hemen karşılığını buluyor, yaptığı her saldırı kendisine yönelik öfkenin bilensinden başka bir işe yaramıyor. Bu yüzden sokakta kitle eylemlerine yön verecek, verebilecek ya da hareketin önünde olan herkesi tutuklamaya yöneliyor. Ancak bu da sokakta karşılığını buldu; tutsakların özgürleşmesinin zorunluluğu kitlelerin bilincine yerleşiyor. Bu, bir devrim için çok önemli bir adımdır. Kitleler öncülerine sahip çıkıyor, hiçbir eylem tutsaklık sorununa değinmeden bitmiyor. “Öcalan’a Özgürlük” kampanyası gibi kampanyalarla tutsakların özgürleşmesi yolunda dev adımlar atılıyor. Amed’de zindan kapıları zorlanıyor. Kitlelerin mücadelesine karşılık sermaye kitlesel tutuklamalara girişiyor, kitlesel tutuklamalar devrimi dayatıyor. Fransız Devrimi’inin

Bastille zindanını hatırlayın, bizim Bastille’lerimiz çoktur, tutsağımız çoktur, ortaya çıkan sonuç çokta farklı olmayacaktır. Tutsaklık sorunu dünyayı bir kez daha sarsacaktır.

Bu, meselenin devrim ve karşı-devrim cepheleleri arasında yaşananlar. Birde karşı-devrim cephesinin kendi iç çatışmalarıyla yaşananlar var. Yıllarca emek verip, yetiştirdiği kendi kadrolarına, komutanlarına yönelik dalga kesintisiz sürüyor. Artık her komutanın evinde hazır bir valiz var, tutuklanıp Silivri’ye götürülmeyi bekliyorlar. Sermaye sınıfı uzun zamandır bir dış savaş hazırlığı yürütüyor. Konu dış savaş olunca sermaye için en büyük tehlike her zaman kendi iktidarına yöneliktir. Buna karşı kendi içinde çıkabilecek bütün çatlak seslere yönelik harekete geçti. Bu konuda bizim üzerinde durmamız gereken şey, bu saldırının kendi iktidarını nasıl kırılanlaştırdığıdır. Bütün çatlak sesler bastırılmaya çalışılıp, iktidar tek elde toplanmaya devam ettiği sürece, bugün yan yana duranlar aynı zamanda pusuya yatmış, bir kişinin tökezlemesini bekliyorlar. Bir kişinin tökezlemesi demek işleri kendileri açısından daha da karıştıracaktır. İktidarın bu şekilde bir kişinin etrafında toplanmaya devam etmesi sert, despot görüntünün altında aslında iktidarın çok zayıf ve kırılan bir yapısı olduğunu ispatlıyor. Bu devrim cephesinin büyük bir avantajıdır.

Tutuklama dalgaları devam edecektir. Sermaye için girdiği bu yol hayatidir, geri adım atamaz. Ama bu onun çaresizliğinin de devrimin gelişiminin de en büyük kanıtıdır. Saldırıları devam ettikçe hiçbir ajitasyon-propaganda yöntemiyle harekete geçiremeyeceğimiz kadar geniş bir kitle bizzat karşı-devrim güçleri tarafından devrim saflarına itiliyor, harekete geçiliyor. Tutsaklık sorunun bu kadar yakıcı olduğu bir yerde çözümün devrim dışında arandığı her an bize bunları yaşatan faşizmin devamını istemek demektir.

Zaman sabretmenin değil, sabırsız olmanın, harekete geçmenin zamanıdır. Devrim, kendisine ulaşmak isteyenlerin kararlı, cesur adımlarıyla değil beş yıl, on yıl sonranın, yarımın bile değil; bugünün gerçekliği olacaktır.

13 MARTÇILARIN CÜRETIYLE FAŞİZMİ YIKACAĞIZ

! * 11 Mart'ta İzmir'de 13 Mart 1982'de idam edilen Seyit Konuk, Necati Vardar, İbrahim Ethem Coşkun için yapılan mitingde, 13 Mart gençliği adına okunacak olan metindir. Mitingde okunamadığı için dergimizde yayımlıyoruz...

Merhaba İzmir'in eylemci işçileri;

Merhaba genç işçiler, öğrenci arkadaşlar;

Merhaba sosyalizm için mücadele eden genç yolarkadaşları;

Bugün buraya İstanbul'dan, Çukurova'dan, ve daha bir çok okul, üniversite ve işyerlerinden Seyit'in, Necati'nin, İbrahim'in genç yol arkadaşları olarak geldik.

Bay burjuvalar ve faşist yönetim sandı ki, idamlarla gençliğin sosyalizm mücadelesini omuzlayışını bastırabiliriz, bu iş biter ve boyun eğmiş bir gençlik yaratırız. Onları idam ettiklerinde gençliği teslim alırız sandılar ama birkez daha yanıldılar. 1982'den beri kaç kuşak onların adlarıyla, cüretiyle kavgaya atıldı. Yetmedi bayraklarına Seyit yazdılar, bayraklarına Necati, İbrahim yazdılar. Ve burjuvazinin burçlarına bu bayrakları dikmek için öne atıldılar.

Biz yeni kuşaklar olarak buradayız ve burjuvazinin yüzüne bir de buradan haykırmak istiyoruz ki, Seyit burada, Necati burada, İbrahim burada, Denizler burada...

Biz yeni kuşaklar olarak buradayız ve haykırıyoruz ki, her gün okulların, atölyelerin kapısından bizimle birlikte giren, gençliği eyleme geçiren, sosyalizme çağıran, öğreten Seyitlerdir, Denizlerdir.

Biz yeni kuşaklar olarak buradayız ve haykırıyoruz ki, korkun bizim öfkemizden. Özgürlük bizde bir tutkudur, dizginlenemez. Sosyalizm bizde yürek ve bilinçtir yenilmez. Şimdi hep birlikte haykıralım genç yolarkadaşlarımız, 13 Mart gençliği olarak haykıralım, bize kölelik ve baskıdan başka hiçbir şey getirmeyen, bizi postal çizmelerini öpmeye zorlayan faşizmi 13 Mart'ın cüretiyle yıkacak mıyız?

Faşizmin değil işçi sınıfının savunucuları, savaşçıları mıyız?

Paris komünü yenildiğinde, işçilerin dilinde şu dizeler vardı; Süsleyin genç kuşağın göğsünü onlar yeni komünleri kuracak!

Bu topraklarda da gerçekleşen şey bu oldu. Süsledik göğsümüzü yeni komünler yaratacağız. Süsledik göğsümüzü, işçi sınıfı iktidara gelene dek çekilmeyeceğiz kavgadan. Derlenip dürülmesin bayraklar, bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgası genç yoldaşlarımız.

Şimdi daha yukarı kaldıralım bayraklarımızı, göğü fethet-

kanlarımızı selamlayalım. Daha yukarı kaldıralım bayraklarımızı, daha daha... ve sıkıp yumruklarımızı söyleyelim hep birlikte Seyit Konuk biz miyiz?

Necati Vardar biz miyiz?

İbrahim Ethem Coşkun biz miyiz?

Denizler biz miyiz?

Genç Emekçiler, Devrimci Öğrenciler olarak buraya 13 Martçılarının cüretiyle faşizmi yıkalım şiarıyla geldik. Faşizm sermaye sınıfının en kanlı, en baskıcı, en gerici diktatörlüğüdür. Bugün okullarda, iş yerlerinde, sokaklarda ezilen halklar faşist saldırılarla karşı karşıya. Kürt halkının özgürlük mücadelesi bu yönetimle ezilmeye çalışılıyor. İşçilerin eylemleri bu yönetimle bastırılmaya, örgütlülüğü bölünmeye çalışılıyor. Halkları birbirine düşman kılmak için vargücüyle uğraşılıyor faşizm. Biz gençleri adeta kıyımdan geçiriyor. Zindanlara atıyor, ağır cezalar veriyor. Bu yüzden bu şiar her zamankinden çok daha önemli ve bir görev olarak biz gençliğin karşısında durmakta. Ezilen halklarımıza, işçi sınıfına ve kendimize burada bir söz vermeliyiz. İşçi, işsiz, öğrenci gençlik olarak faşizmin yıkılmasında, devrimin ilerlemesinde, sosyalizmin kurulmasında biz en önde olacağız. Burjuvazinin, faşizmin değil, ezilen halkların, işçilerin, insanlığın tek kurtuluşu olan sosyalizmin neferleri olacağız.

Söz mü genç yoldaşlar?

Bu sözü yüreğimizde ve bilincimizde taşıyacak mıyız? Taşıyacak mıyız genç yol arkadaşlarımız?

Seyit Konuk, Necati Vardar, İbrahim Ethem Coşkun yoldaşları saygıyla anıyoruz. Verdiğimiz bu söz aynı zamanda ölümsüzleşenlerimizdir.

Kavga sonuna kadar!

Devrimci Öğrenci Birliği / Genç Emekçiler Birliği

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!

13 Mart 1982 yılında 3 devrimci işçi önderi; İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk ve Necati Vardar 12 Eylül faşist darbesi sonrası idam edilmişti. Bu yıl, idam edilişlerinin 30. yılıydı ve Mücadele Birliği Platformu 11 Mart Pazar günü gerçekleştirdiği mitingle 13 Mart tarihinde ölümsüzleşen üç devrimci işçi önderini adlarına yakışır bir mitingle andı.

11 Mart Pazar günü saat 13:30 Bornova Şehir Stadyumu önünde toplandı. Gençlik mitingine işçi ve öğrenci gençliğin ortak imzasıyla katıldı. Devrimci Öğrenci Birliği-Genç Emekçiler Birliği'nin "13 Mart Savaşçılarının Cüretiyle Faşizmi Yıkalım" yazılı ortak pankart açtı. Pankartları, kızıl bayrakları, döviz ve önlükleriyle toplanan kitle, "13 Mart Savaşçıları Yaşıyor, Savaşıyor", "Denizlerden Seyitlere Kavga Sürüyor", Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Zindanlar Yıkıl-sın Tutsaklara Özgürlük", "Denizlerin, Seyitlerin Yolunda Yürüyoruz Devrime", "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği", "13 Mart Savaşçıları Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "13 Mart Savaşçılarının Cüretiyle Faşizmi Yıkacağız" sloganlarını atmaya başladı.

Toplanma ve yürüyüş süresince etkileyici ajitasyon konuşmaları yapıldı. İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk ve Necati Vardar'ın yaşamlarını, örgütlenme süreçlerini, idam edilişlerini anlatan konuşmalar etkileyici oldu. Yürüyüş sırasında çevrede bulunan insanların ilgisi gözden kaçmadı. Araçlarıyla geçenler korna sesleriyle desteklerini sunarken, yol kenarında ve evlerinin pencerelerinde duranlar ise el sallayarak, alkış tutarak ve korteje katılarak desteklediklerini gösterdiler.

Miting alanına gelindiğinde yine Denizler ve 13 Mart Savaşçılarına ilişkin sloganlar ve marşlar bir süre devam etti.

Mitingte ilk konuşmayı Mücadele Birliği Platformu adına Vefa Serdar yaptı. 13 Mart Savaşçılarının işçi oluşlarına ve devrimci kişiliklerine ilişkin bilgiler veren Serdar, onların idam edilişlerinin asıl nedeninin işçilerin sınıfsız sömürsüz bir dünyanın mümkün olduğunu ve bu bilinçle mücadele etmeye başladıklarının görülmesi olduğunu belirtti. Denizlerin yoldaşları olarak onlardan devraldıkları mücadele bayrağını işçi önderler olarak taşıdıklarını ve Mücadele Birliği Platformu bileşenlerinin de bundan sonra bu mücadele bayrağını halkların mücadelesine örererek devrime kadar sürdüreceğini belirtti.

Ardından BDP Genel Başkan Yardımcısı ve Muş milletvekili Demir Çelik Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğinin örülmesinin önemi üzerinde duran bir konuşma yaptı. Denizlerin, Seyitlerin, Mazlumların, Kemallerin yarattığı örneklere değinen Demir Çelik bu örneklerin halkların mücadele birliğinin en güzel örnekleri olduğuna değindi.

Mezopotamya Kültür Merkezi'nden Koma Agire Zerdest'in söylediği Kürtçe parçalara kitle arada coşkulu sloganlarla eşlik etti.

13 Mart Savaşçıları'nı tanıdığı işçilik ve tutsaklık dönemlerinde onlarla arkadaşlıklarını olmuş kişiler de kısa konuşmalar yaptılar. Hamdi Gülçay Necati Vardar'la işçi olduğu fabrikada tanıştıklarını belirterek onun devrimci ve örgütleyici özelliklerini aktardı. Metin Sağdıç ise cezaevinde birlikte oldukları sırada aynı kelepçeyle kelepçelendiklerini belirterek, onların işçi sınıfının öncü devrim-

cileri olduklarını söyledi. "Denizlerin idamının ardından nasıl onların adları doğan çocuklara konulduysa, şu an burada da birçok Seyit, Necati ve İbrahim Ethem'in olduğunu görebiliyorum" dedi ve onların mücadelesinin devrimle taçlanıncaya kadar süreceğini ifade etti.

Osman Karatoprak ise Denizlerle başlayan mücadeleyi 13 Mart savaşçıların da devrimci işçi önderler olarak mücadeleye ışık tuttıklarını ve onları izleyen yoldaşlarının Murat Sibel ve Aysunla devrim yolunda kendini fedanın örneklerinin verildiğini belirtti.

Ardından Grup Emeğe Ezgi söyledikleri türkçe ve kürtçe parçalar ve marşlarla kitleyi daha da coşturdu. Kitlenin miting boyunca marşlara coşkuyla eşlik etmesi ve sloganlar atması çevreden geçenlerin de ilgisini arttırdı.

Mitinge Billur Tuz İşçileri, Savranoğlu Deri işçileri, Deri İş Sendikası, Tümtis İzmir Şubesi, Genel-İş İzmir 5 Nolu Şubelerinden yönetici ve üyeleri Tek Gıda iş sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürel Köse, Tek Gıda İş 7 Nolu Şube, BDP İzmir İl Örgütü, Bornova İlçe Örgütü, Narlıdere İlçe Örgütünden katılanlar oldu.

Ayrıca Devrimci 78'liler Derneği "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm" pankartı, Liseli Devrimci Gençlik ise "Liseliler Ayakta Faşizme Karşı Savaşta" pankartı ve Halkın Takımı taraftar grubu da pankartıyla katıldı.

**13 Mart Savaşçıları Yaşıyor, Savaşıyor!
13 Martın Yolunda, Gençlik Kavgaya!**

**DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği
GEB/ Genç Emekçiler Birliği**

Sevgili yoldaşlar;

13 mart 1982'de İzmir'de idam edilen üç yoldaşımızı; İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar, Seyit Konuk'u anmak için düzenlenen mitingde ben de katıldım."Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldıramaz!" sloganıyla hareket eden coşkulu ve inançlı yoldaşlarla birlikte olduğum zaman hissettiklerimi tarif etmemin bir yolu yok sanırım. Ama yine de deneyeceğim. Mitingten önce başlayan yağmur ve belediyenin kara propoganda çalışmaları şüphesiz ki bazı kişileri umutlandırdı, ama umduklarını tabiki de bulamadılar. Bu tür şeylerle coşkuumuzun söneceğini zanneden "beylerin" anlayamadıkları bir nokta var: Biz, faşistler tarafından üzerlerine mermi yağarken bir an duraksamayıp, coşkuyla, inançla devrim için savaşan, idam sehplarını kendileri tekmeleyen

yoldaşlarımızın yolundan yürüyen ve onları anmak için toplanan insanlardık. Yukarıda yazdığım nedenlerden ötürü sayımızın azalacağını düşünenler sizce de zavallılıklarını belli etmiş olmuyor mu? Sayımız azalmak bir yana, her ne kadar bu tür eylemlere alışık olmasa da, İzmir halkı bizi ilgiyle karşıladı. İzmirliilerin de katılımıyla bayraklarımızı yukarıda tutarak, sloganlarla miting alanına ilerledik. Türkülerle, halaylarla, şiirler ve sloganlarla 13 Mart'ta ölümsüzleşen yoldaşlarımızı onlara yakışır şekilde andık. Her şeyiyle güzel geçen mitingimize katılan, İzmir'e gelemeyip varlıklarını yine de hissettiren tüm yoldaşlara teşekkür ediyorum. Duygularımı paylaştığım bu yazıyı idamlar ve işkencelerle sayımızı azaltabileceklerini sanan kişilere sevdiğim bir sözle seslenerek bitirmek istiyorum. Biz bir ölür, bin diriliriz! Şan olsun ölümsüzleşen tüm yoldaşlara...

İstanbul'dan bir Gy okuru

GENÇLİK ANTI-FAŞİST BİRLİKLERE !

Bir çok ilden üniversiteli, liseli ve işçi gençlerin katılımıyla düzenlenen 1. Gençlik Buluşması/ Gençlik Ne Yapmalı? Sorusu ile bir araya gelen gençler, bugününü ve geleceğini ilgilendiren sorunları tartışıp mücadelesine yön vermeye çalıştı. Tüm bu tartışmalarda gençliğin kendisinin açığa çıkardığı en önemli sorunlardan birisi faşizme karşı mücadele ve mayalanmakta olan bir dış savaşta gençliğin ne yapması gerektiği konularıydı.

Gençlik, faşizme ve emperyalist savaşa karşı ne yapmalı sorusuna, gençliğin içinde aktif ve militan bir mücadelenin örgütlenmesi biçiminde cevap buldu. Biz de Genç Yoldaş olarak bu sayıdaki gündem yazımızı gençliğin bu değerli tartışma ve belirlemesiyle birlikte ele almak istedik.

Gençlik İçinde Aktif ve Militan Bir Mücadelenin Örgütlenmesi

Faşizm halklarımıza yüzünü hep katliamlarla, yasaklarla göstermiştir. Oysa ki günlük yaşantımızı boydan boya çevrelemekte, okullardan atölyelere, kışlalardan, evlerden sokaklara dek, bütün adımlarımızın içinde bunu yaşamaktayız. Ancak katliamlar ve saldırılarla yaratılmaya ve yükseltilmeye çalışılan korku duvarları yine mücadele tarafından yıkılmaktadır. Devletin bir yanı sıra belli sonuçlar olsa da başaramadığı şey kitleleri mücadeleden uzak tutmak olmuştur.

Faşizm halkların devrimci ilerleyişini durdurmak üzere tekellerin en koyu, en şoven ve ırkçı, en gerici ve baskıcı diktatörlüğü olarak ortaya çıkmıştır. Faşizme karşı mücadelede dünya halklarının devrimci mücadelesi bizlere çok değerli deneyimler sunmaktadır. Bu noktada sorunun yalnız devrimci gençlik kadrolarıyla sınırlı bir mücadele değil, kitlelerle birlikte yürütülecek aktif ve militan bir mücadele anlamına geldiğini görebiliriz. Meselelerin düğümlendiği yer, bir yanı sıra kit-

lelerin on yıllar boyu yaşadığı ve yaşamakta olduğu acı ve öfkenin örgütlenebilmesiyle, diğer yanı gençliğin üzerindeki baskı ve geleceğinin elinden alınmış olmasının örgütlenebilmesindedir. Bizde faşizme karşı mücadele, ezilenlerin iktidarı için verilen mücadeleyle birleşmiştir.

Öğrenci gençlik içinde çalışan bir çok genç yoldaştan bazen, günlük, akademik sorunlar etrafında yürüttüğü çalışmalarda öğrencilerden yeteri kadar ilgi bulamadıklarına dair sözler duyuyoruz. Ancak faşist saldırılar gerçekleştiğinde bir anda yüzlerce genç öğrencinin faşistlerle olan çatışmada boy gösterdiğine de tanık oluruz. Neredeyse korkusuzca çatışan bu kitle çatışma sona erdiğinde kaybolur. Fakat böylesi canlı ve dinamik kitleyi başka günlük sorunlarda görememek kimseyi aslında şaşırtmamalı, benzer şeyler çeşitli olaylarda ve toplumun çeşitli kesimlerinde de görülmektedir.

Daha dün Sivas davasının zaman aşımına uğramasıyla sokağa dökülen kitleler Ankara'nın göbeğinde çatıştı. İzmir'de hiçbir eylemde izin verilmeyen Konak Meydanı'na çıkarak tepkisini dile getirdi. İstanbul'da birçok lise ve üniversitede, semtlerde ve Taksim'de de benzer eylem ve gösteriler gerçekleşti. Sadece bu durum bile kitlelerin faşist yönetime olan tepkisini gösterir, yoksa kitlelerin dava dosyalarına olan ilgisinden değildir.

Yine bir çok ilin üniversitelerinde faşist saldırılar iyice yoğunlaşıyor ve buna karşı öğrencilerin de öfkesi artıyor. Bugün her yerde estirilen burjuva faşist terör insanlara bir çok şey düşündürüyor. Dün kendi kabuğunda mutlu olduğunu iddia edenler bile artık köklü bir değişimin isteğini taşıyor. Bu nedenle günlük propaganda ve ajitasyonun ağırlığını faşizme karşı örgütlü mücadeleye vermek gerekir. Faşist saldırılara yanıt için bir an da ortaya atı-

“Bu savaş, ağır ve kanlı. İki yıldan daha fazla bir süredir devam etmekte olan savaşta, pek çok aile, büyük kayıplar verdi. Fakat, bizim için, savaşmaktan başka bir yol yok.

Sorun şurda yatıyor: Ya faşistlerin kölesi olup onların kirli çizmelerini parlatmak ya da özgürlüğümüz ve bağımsızlığımız için savaşmak!”

Kalinin

lan bu genç kitlenin öfkesi yalnızca o andaki saldırıyı püskürtmek için bırakıldığında gençliğin dinamik enerjisi gerçekten de boşa harcanmış olur. Oysa gençlik bizzat pratiğiyle nasıl bir hareket içinde yer almak istediğini belli etmektedir. Bazen o anda yapılan yerinde bir çağrı bile hemen yankısını bulabilir. Üstelik böylesi eylemler ajitasyon ve propagandanın en iyi fırsatlarıdır.

Elbetteki bu akademik sorunlar etrafında ya da genç işçilerin ağır çalışma koşulları, ucuz işgücü olarak kullanılmaları çerçevesinde hiçbir şey yapmamak değildir. Gençlik içinde devrimci patlayışın nerede, ne zaman, ne için olacağını kesin biçimde bilemeyiz ama gerçek olan bir şey var ki, o da; öğrenci gençliğin yemekhane sorunundan vs. çok daha temel konulara olan ilgisidir.

Gençlik kitlesine götürülen devrimci bilinç kitlelerin yaratıcılığını açığa çıkaracaktır. Onlarla kurulan tekil ya da çoğul ilişkilerde devrimci gençliğin ne söylediği, neyi öne çıkardığı, çözüm olarak neyi koyduğu önemlidir. Faşist saldırılara karşı öne atılan gençlik kitlesi içinden anti-faşist birliklerin çıkarılabilmesi de buna bağlıdır.

Anti-Faşist Gençlik Birlikleri

Gençlik içinde aktif ve militan bir mücadele örgütlenmesinden anlaşılma-

sı gereken şeylerden birisi anti-faşist gençlik birliklerinin her yerde oluşturulmasıdır. Dünya devrim deneyimleri bize göstermiştir ki, bu birlikler faşizme karşı nefret duyan, az-çok politik bilince sahip, demokrat, devrimci savaşıma inanmış, disiplinli davranabilen kişilerden rahatlıkla oluşturulabilmektedir.

Bulgaristan'da gençlik içinde oluşturulan anti-faşist birliklerin kısa sürede elde ettiği nicel yaygınlığın sebebi de biraz budur. Faşizme karşı aktif ve militan mücadeleden böylesi birlikler anlaşılmalıdır. Bulunulan her yerde faşist çalışmaların engellenmesi yalnızca kendiliğinden tepkilerle olanaklı değildir. Bunları oluşturmak için gençlik içinde gayet elverişli koşulların olduğu artık su götürmez bir gerçektir. Bu birlikler okullarda, semtlerde ve atölyelerde oluşturulduğunda hem gençliğin politik bilincinin yükseltilmesi, hem de militan bir güce dönüşmesi sağlanabilecektir.

Faşizmin azgın saldırılarının bu kadar çok gündeme geldiği, sivil faşist gücün sokaklara sürüldüğü böylesi bir dönemde anti-faşist birliklerin oluşturulması daha fazla ertelenemez bir görev olarak gençliğin önünde durmaktadır.

Gençlik kitlesine götürülen devrimci bilinç kitlelerin yaratıcılığını açığa çıkaracaktır. Onlarla kurulan tekil ya da çoğul ilişkilerde devrimci gençliğin ne söylediği, neyi öne çıkardığı, çözüm olarak neyi koyduğu önemlidir. Faşist saldırılara karşı öne atılan gençlik kitlesi içinden anti-faşist birliklerin çıkarılabilmesi de buna bağlıdır.

16 MART KATLIAMINI UNUTMA UNUTTURMA

16 Mart cuma günü İstanbul Üniversitesi'nde Beyazıt Katliamının 34. ve Halepçe Katliamının 24. yılının anması için eylem düzenlendi. DÖB, Dev-Genç, Ekim Gençliği, Gençler Meydana İnisyatifi, Kaldıraç, Sosyalist Dayanışma Gençliği, Tüm İGD, DGH ve devrimci anarşist faaliyetin örgütlediği eyleme yüzlerce kişi katıldı. İstanbul Üniversitesi ve diğer üniversite ve liselerden gelen devrimci, demokrat öğrencilerin katılımıyla gerçekleşen yürüyüş için Edebiyat fakültesi önünde toplanan gençlik Lali tramvay durağından gelen kitle ile buluşarak Beyazıt meydanına doğru yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında sık sık "Beyazıt Faşizme Mezar Olacak", "16 Mart'ı Unutma Unutturma", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Beyazıt Goristan Ji bo Faşistan", "Em Beyazıt Jibir Nakır Em Halepçe Jibir Nakır", "Biji Bratiya Gelan" sloganları atıldı. Beyazıt'a ölümsüzleşen yedi devrimcinin; Abdullah Şimşek, Baki Ekiz, Cemil Sönmez, Hamit Akıl, Hatice Özen, Murat Kurt, Turan Ören'in isimleri okunarak, kitle "Yaşiyor" sloganlarını attı.

Beyazıt meydanına gelindiğinde Kürtçe ve Türkçe olarak basın açıklaması yapıldı. Açıklamada şunlar denildi; "16 Mart 1978'de Beyazıt'a 16 Mart 1988'de Halepçe'de iki büyük katliam gerçekleştirildi. 1978 yılında İstanbul Üniversitesinden yapılan toplu çıkışa planlı bir saldırı gerçekleşti. Faşistlerin gerçekleştiriliği bu saldırıyı, orada bulunan kolluk kuvvetleri izledi..."

"1988'de gerçekleştirilen katliam ise Kürt Halkını hedefliyordu. İran - Irak savaşı sürerken Saddam Hüseyin, liderliğindeki Irak Devletinin gece saatlerinde kimyasal silahlarla gerçekleştiriliği saldırı sonucunda Güney Kürdistan'da Halepçe'de beş binden fazla Kürt katledildi. Yedi binden fazla Kürt kimyasal gazlar sonucu sakat kaldı..İstanbul Üniversitesinde örgütlenen öğrenciler, halkların ezilmesine, işçi sınıfının sömürülmesine, kapitalist sisteme karşı oldukları için öldürüldüler. Tarih boyunca yaşattığını katliamları unutmamak ama sizde unutmayın ki katliamlarda herkes ölmez. Bizler, katledilenlerin mücadelesini büyötmeye devam edeceğiz. Beyazıt'ın, Maraş'ın, Çorum'un, Dersim'in, Halepçe'nin, Roboski'nin, Çukurca'nın, Ronya'nın, Pontus'un hesabını biz soracağız."

Basın açıklamasının ardından 87 gündür eylemde olan Maltepe işçilerine söz verildi. Maltepe işçisinin konuşmasının ardından, kitle Eczacılık fakültesi önüne yürüdü. Orada devrim ve sosyalizm yolunda ölümsüzleşenlerin anısına saygı duruşu yapıldıktan sonra, sıra müzik dinletisine geldi. Grup Emeğe Ezgi ve Adalıların söylediği marşların ardından eylem sona erdi.

**Beyazıt Faşizme Mezar Olacak
Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız
İstanbul / Devrimci Öğrenci Birliği**

SİVASIN HESABI SORULACAK

Sivas... Madımak...1993... 2 Temmuz... 33 canımızın diri diri yakılarak katledildikleri yer. Katliamın bu yıl 19. yılı ve Sivas'ta insanları katleden faşist devlet kendi kendisini yargılamayı zaman aşımına uğratarak davayı düşürdü. Elbette alevi inancına sahip emekçiler de şunu iyi biliyordu, devletin kendisini yargılamayarak kırmızı bültenle aranan insanların karakolun 300 metre ilerisinde ölü bulunması, yine sözde sanıklardan birisinin kırmızı bültenle aranmasına rağmen askere gitmesi, karakola gidip ehliyeti alması da, bu davanın faşist devlet tarafından nasıl işlendiğini açıkça ortaya koyuyor.

13 Mart günü görülen dava zaman aşımı nedeniyle düşerek katliamı gerçekleştirenler artık faşist devletin yönlendireceği katliamları özgürce yapabilecekler. Bizlerde bu davanın sonuçlanmasının hemen ardından aynı gün Sarıgazi de bir yürüyüşle zaman aşımına karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Mücadele Birliğinin aldığı karardan hemen sonra bizler de DÖB'lü öğrenciler olarak hemen eylem hazırlığına başladık. Çok kısa sürede çağrısı yapılan eyleme yüzlerce insan katıldı. Eylem yapma kararını alır almaz hemen Sarıgazi'de ev ev, esnaf esnaf gezerek yürüyüş yapacağımızı ve Sivas davasına sessiz kalmamamız gerektiğini, yeni katliamlara karşı sokağa çıkmamız gerektiğini anlattık. Kahvelerde ajitasyonlarla insanlara bildirimleri ulaştırdık. Ve çok kısa sürede birçok insana ulaştık. Aynı gün akşam (13 Mart) günü yaptığımız çağrıya Sarıgazi halkı cevap vererek toplanma yerinde bir araya geldi. "SİVASIN KATİLİ FAŞİST DEVLETTİR-SARIGAZİ HALKI" pankartı açtık, arkasına yüzlerce insan geçti. "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta, Sivas'ı Unutma Unutturma, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız, Türküler Susmaz Pir Sultanlar Ölmez" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Kitle yürüdükçe eylemin coşkusu daha fazla artarak, öfkesi daha fazla çoğalarak yürüdü. İnsanlar akın akın korteje katılarak yürüyordu ve hep birlikte sloganlarını haykırıyorlardı. Sarıgazi halkı devrimin ne kadar güncel olduğunu ve insanların nasıl bir anda sokağa döküldüğüne pratik kanıt oluyordu. Sloganlarla yürüyen kitle Sarıgazi kaymakamlığı önüne geldiğinde, kaymakamlık önünde durarak korkularında panzerin arkasına saklanan polisler "Katil Polis Sarıgazi'den Defol, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz,

Halkımız Saflara Hesap Sormaya" sloganlarıyla öfkelerini haykırdılar. Daha sonra yürüyüş Sarıgazi meydanına kadar sloganlarla sürdü. Sarıgazi merkeze gelindiğinde Sivas'ta katledilen 33 aydın sanatçı nezdinde tüm devrim savaşçıları için saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşu sırasında hep bir ağızdan "ölenler dövüşerek öldüler, güneşe gümüldüler, vaktimiz yok onların matemini tutmaya, akın var akın güneşe akın, güneşi zapt edeceğiz, güneşin zaptı yakın" şiiri okudun. Daha sonra Sarıgazi halkı adına söz alan ve basın açıklamasını okuyan Sami TUNCA " Bu gün devlet kendisini bir kez daha akladı. Sivas katliamı davası zaman aşımına uğrayarak düştü. Ebette ki bizler de şunu iyi biliyorduk, devlet kendisini yargılamaz. Sivas katliamı sanıklarından birisi Sivas'ta karakolun 300 metre ilerisinde kırmızı bültenle aranmasına rağmen 17 yıl sonra evinde ölü bulundu. Bu olay bu katliamı devletin yaptığının bir göstergesidir" dedi. Tunca basın açıklamasının devamında "Yine kısa zaman önce Adıyaman da alevi ailelere ait evlerin işaretlenmesinde devletin yeni katliamlara hazırlandığını gösteriyor. Sivas Madımak'da 33 insanımızı diri diri yakarak katleden devlet, şimdi de davanın üstünü örttü. Artık alevilerin tek bir alternatifi var: Oda örgütlenerek bu katliamlara ve yapılmak istenen katliamlara ortak bir cevap vermek. Aleviler bu cevabı ancak örgütlenerek ve halklar arasında mücadele birliğini örererek, sesini daha yüksek çıkarabilir. Maraş'ı, Çorum'u, Sivas'ı, Gazi'yi, 19 Aralık cezaevi katliamlarını, Roboski'yi bizler Sarıgazi halkı olarak unutmadık unutmayacağız" diyerek sözü Sarıgazi Cem evi dedesi Kasım Ülker'e bıraktı. Kasım Ülker Alevilerin artık hiçbir şeye sesiz kalmaması gerektiğini sesiz kaldığında daha fazla katledileceğini söyledi. Cem evi dedesinden sonra basın açıklaması atılan sloganlarla son buldu.

Sarıgazi'den DÖB'lü Öğrenciler

İstanbul Üniversite- sin'de Faşist Saldırı

15 Mart günü İstanbul Üniversitesi'nde Sivas davasında zaman aşımını protesto etmek isteyen öğrencilere "Müslüman Gençlik" adlı faşist gerici grup saldırdı. Saldırıda 10 öğrenci yaralanırken, 5 öğrenci de gözaltına alındı. Saldırı aynı gün İstanbul Üniversitesi Ana gi-

riş kapısında saat 15:00'da yaklaşık 300 öğrenci ile protesto edildi. Saldırının polis ve ÖGB koruması altında sabah saatlerinde Hukuk Fakültesi'nde gerçekleştirildiği söylendi. Okul içerisinden sloganlar atarak çıkan öğrenciler basın açıklamasından sonra dağıldı.

GENÇLİK EYLEMLERİ...

İstanbul

İstanbul Üniversitesinde 80 öğrenci açlık grevine başladı.

Öğrencilerin açlık grevine girmelerinin nedeni "KCK operasyonları adı altında yürütülen operasyonlarda çocuk, anne, akademisyen, öğrenci, avukat, gazetecilerin tutuklanıp terörist ilan edilerek zindanlara kapatılması".

Cezaevlerinde başlayan açlık grevlerine dışarıdan destek vermek istediklerini söyleyen öğrenciler açlık grevini dönüşümsüz iki gün hukuk kampüsü önünde sürdüreceklerini söylediler.

Basına açıklama yapan öğrencilerden Türkan Yıldız; KCK operasyonları adı altında gerçekleşen operasyonların ve Kürt halkına yönelik imha uygulamalarında karşı cezaevlerinde tecride karşı onlarca kişi Kürdistan ve Türkiye'deki cezaevlerinde bedenlerini açlık grevine yatırtığına dikkat çekti. Yıldız; gelişen olaylar karşısında yurtsever öğrenciler olarak sessiz kalmayacaklarını, zindanlardaki devrimci tutsaklara destek vermek ve baskı ve zulme boyun eğmediklerini göstermek için iki gün açlık grevinde olacaklarını söyledi.

Dersim

Dersim'de yurttan kalan 100 kadar lise öğrencisi, sağlıksız yurt şartları ve kendilerine öğretmenler tarafından şiddet uygulandığı gerekçesiyle yurttaki eşyaları ateşe verdi.

Alınan bilgilere göre, Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi Erkek Öğrenci Pansiyonu'nda kalan yaklaşık 100 lise öğrencisi, kendilerine öğretmenlere tarafından şiddet uygulandığı ve yurttan sağlıksız şartlarda kaldıkları gerekçesiyle eylem yaptı. Yurttaki eşyaları ateşe verip pencereden attılar.

Yurt binasının önünde basın açıklaması yapmak isteyen öğ-

renciler yönetim izin vermeyince pencerelere gelen öğrenciler buradan içerideki eşyaları ateşe vererek dışarı atmaya başladılar. Olay yerine gelen TOMA ve itfaiye araçları bu eşyaları söndürmek için uğraştı. Polisin uzaklaşmasını isteyen öğrenciler polisler ayrıldıktan sonra eylemlerini sonlandırdılar.

İstanbul

İstanbul Erez Endüstri Meslek Lisesi'nde öğrenciler okul kantininde uygulanan yüksek kantin fiyatlarını protesto etmek için kantini boykotuna başladılar.

Okulda uygulanan yüksek fiyatlar ve yiyeceklerin lezzetsiz olması nedeniyle bildiri dağıtan ve boykot kararı alan öğrenciler; ders arasında evden getirdikleri peynir, zeytin, ekmeğe gibi yiyecekleri yiyerek boykotlarını sürdürdüler.

Okulda Peynir ve Zeytin Yemek Yasak

Boykota katılan öğrencilerden A.Y boykot esnasında yaşanan baskıyı şöyle anlatıyor; "Ders aralarında okul masalarını birleştirilip üzerinde evden getirdiğimiz peynir ve zeytini yiyorduk. O arada okul müdürü ve üç öğretmen ve yanlarında üç sivil polisle

İçeri girerek yaptıklarımızın yasak olduğunu ve yiyeceklerini derhal toplamamızı istediler. Bunun üzerine ben karşı çıktım ve kendi yemeklerimizi yemenin yasak olamayacağını, okul yönetimi tarafından sınıfa polislerin sokulmasının ise sadece tehdit amaçlı olduğunu söyledim. Okul yönetimi, ailem okula gelince beni okuldan almalarını istedi. Müdür, okuldan alınmamam durumunda beni polislerle vereceğini söyleyerek tehdit etti. Ailem de düşüneceklerini söyledi. Ben okuldan ayrılmak istemiyorum. Yanlış bir şey yaptığımı düşünmüyorum. Ailem de bu açıdan arkamda duruyor."

Hatay

Mustafa Kemal Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'nde faşist bir öğrenci puşu takan bir öğrenciye sözlü saldırıda bulunmuştu. Saat 17.00'da gerçekleşen saldırı sonrası faşist öğrenci kendi özel aracına giderek bir silah çıkarmış ve çevreye tehditler yağdırmıştı.

Üniversite öğrencileri saldırıyı kınamak için bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Adliye Sarayı önünde slogan ve alkışlarla başlayan yürüyüş ÖGB ve kolluk güçlerinin işbirliğiyle engellenmeye çalışıldı. Ancak öğrenciler engeli aşarak fakülte bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

POLİSİN PSİKOLOJİK BASKISI

Dicle Üniversitesi kampüsünde iki öğrenciyi durduran sivil polisler, öğrencilere kimlik sorgulama adı altında keyfi olarak psikolojik şiddet uyguladı.

Dicle Üniversitesi kampüsünde iki öğrenciyi durduran sivil polisler, öğrencilere kimlik sorgulama adı altında keyfi olarak psikolojik şiddet uyguladı.

Olay, saat 12.30 sıralarında, kampüs içinde bölüm binalarına doğru giden iki öğrenciyi, sivil polisin durdurmasıyla başladı. İki kadın öğrenciyi durduran polis, onlardan kimlik istedi. Öğrenciler “Siz kimsiniz?” diye sorunca, öfkelenen polislerden biri, kadın öğrencilere hakaret etti. Öğrencilerin “Kimlik görmeden kimlik göstermeyiz.” şeklinde tavır koymasının ardından kimliklerini göstermek zorunda kalan iki sivil polis, daha sonra öğrencilerin kimliklerini aldı ve isimlerine bakıp, hiçbir şekilde GBT sorgulaması yapmadan geri verdi. Kimlikleri öğrencilere fırlatırken ağza

alınmayacak şekilde küfür eden polis, öğrencilerin “Yaka numaramı istiyoruz, vereceksin! Sen bize hakaret edemezsin!” sözlerinin ardından koşarak bir araca bindi. Orada kalan diğer polis de, “O arkadaş biraz sinirlidir” diyerek, sanki kendi yasaları onlara bu hakkı veriyormuş gibi konuşunca, öğrenciler de “Yasalar ona bu hakkı vermiyor, yaka numarasını istiyoruz” dedi. Koşarak uzaklaşan polisi kovalayan öğrenciler, 3. bir polisin devreye girmesi üzerine araca yetişemedi. 3. polis ise, öğrencilerle alay eder gibi, “Yetişebilirsiniz gidin yaka numarasını alın” dedi.

Olayı yaşayan iki kadın öğrenci, bu işin peşini bırakmayacaklarını, polisler hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi ve ekledi: “Normalde polisler birilerini kovalar. Bugünse biz onları kovalıyoruz. Kendi uygulamadıkları yasalarından mı korkuyorlar? Bu uygulama tamamen keyfidir. Şüpheli bir durum yoksa neden kimlik soruyorlar? Eğer şüpheli bir durum varsa neden GBT kontrolü yapmıyorlar?” diye konuştu.

Amed'den DÖB'lü Bir Öğrenci

11

İşçiyi Yakan Kapitalist Sistemdir!

11 Mart Pazar günü saat 22.00 civarında, Esenyurt'ta bir AVM inşaatının şantiyesinde işçilerin yatakhane olarak kullandıkları 3 çadırda yangın çıktı. 11 işçi yanarak hayatını kaybetti. Kurtulan işçiler yanan çadıra girerek içerideki arkadaşlarını kurtarmaya çalıştılar.

İtfaiyenin söndürdüğü yangının çadırda kullanılan elektrikli ısıtıcıyla başlamış olabileceği söyleniyor.

İşçilerin bir kısmının yanarak, bir kısmının da dumandan zehirlenerek öldüğü açıklandı. Çadırda 200 işçi kalıyor.

1973 senesinde çıkarılan ve hala yürürlükte olan “İşçi Sağlığı Ve İş Güvenliği Tüzüğü”nün “İşçilere ait yatıp kalkma yerlerinde ve diğer müştemilatında bulunması gereken sağlık şartları ve güvenlik tedbirleri”nin ikinci bölümü işçilerin barınma koşullarının nasıl olması gerektiğini açıklıyor.

“İşçi konutları; bekar işçiler için müşterek koşulları bulunan binalar halinde, aileleri ile birlikte oturan işçiler için ayrı evler veya apartmanlar şeklinde olacak ve bir ko-

nut için gerekli tesisat tertibat ve müştemilatı bulunacak, güneş ve hava alacak ve dış etkilere karşı korunmuş olacak, sağlık ve teknik şartlara uygun bir şekilde inşa edilecek ve bunlar, işyerlerinin gürültüsü, pisliği ve hava kirlenici etkilerinden korunmuş olacaktır.

Bekar işçilere özgü binalardaki koşulların tabanı, her gün kolaylıkla temizlenecek ve gerektiğinde yıkanacak nitelikte, duvar ve tavanların yüzleri de kolayca sıvanıp boyanacak veya badana edilecek şekilde yapılmış ve açık renk bir boya ile boyanmış veya badana edilmiş olacak ve her yıl badana yapılacaktır. Koşulların pencerelerinin üst kısımları, her zaman açılıp kapanacak şekilde (vasistaslı) olacak... yataklar, tabanla bağlantısı kesilecek surette karyola ve somyalar üzerine yayılacak, aralarında en az 80 santimetrelik bir açıklık bulunacak, başuçlarına, özel eşyaların konması için, küçük etejer veya komodinler konacak, iki katlı karyola ranza kullanıldığı hallerde, katlar arasındaki yükseklik ile karyola somyaların genişliği 80 santimet-

reden az olmayacaktır. Koşulların, soğuk mevsimlerde sağlığa uygun bir şekilde ısıtılması gerekir. Isıtmak için soba kullanıldığında, duman, gaz ve yangın tehlikesine karşı gerekli tedbirler alınacaktır.

İşyerlerinde işçilerin, içinde çalıştıkları yerler ile depo ve ambar gibi yerlerin, aynı zamanda işçi konutu olarak kullanılması ve buralarda işçi yatırılması yasaktır” diyerek kurallara bağlanan işçi barınakları, sistemin kar hırsı nedeniyle yok sayılıyor ve yasaları-tüzükleri çıkaranlar tarafından da görmezden geliniyor.

Esenyurt'taki AVM inşaatının üstlenicisi Kayı İnşaat başarılarından dolayı Erdoğan'dan ödül almış, Erdoğan törende “Özel sektörümüzün ayağına takılan her türlü prangayı çözeriz” demişti. Prangalar çözüldü, çadırları kimse görmedi, 11 işçi yanarak can verdi.

Her geçen gününün ayrı bir katliam, ayrı bir baskı, ayrı bir vahşet getirdiği kapitalist sistemi yıkmadan ne iş cinayetlerinden kurtulabileceğiz, ne de insanca yaşayabileceğiz

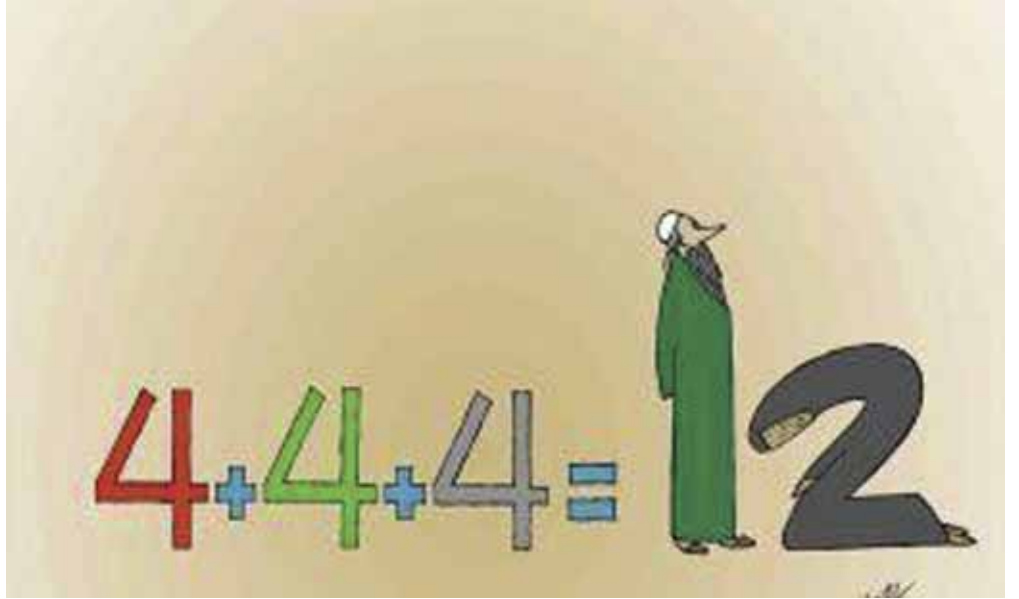
Yetişen Nesil

Dindar mı

Tinerci mi?

Habire kargaşa gürültü. Tekeller arasındaki pastadan pay kapma kavgası öyle bir noktaya ulaştı ki tüm çirkefliliğini siyasi temsilcilerinde yansımalarını gösteriyor. Siyasi temsilcilerinin; yani AKP, CHP ve MHP'nin birbirleriyle kavgaları, atışmaları tam bir sokak kavgası şeklinde. Özellikle bel altından vurmalar da bu atışmaların düzey(sizliğini gösteriyor. Bilinçli aydın kesimler bu tartışmalardaki düzey(sizliğini görmekte hiç zorluk çekmiyor. Belgeler, kayıtlar, kasetler havalarda uçuşuyor. Tabii bilmek gerekir ki bu açığa çıkarılanlar çıkarılmayanların yüzde biri bile değildir. Güç dengelerindeki duruma göre kimileri açığa çıkarılıyor, bir tehdit malzemesi olarak kullanılıyor. Artık burjuvalarımızın bu konulardaki sınıf bilinci bir hayli gelişmiş durumda. Hani derler ya "politika kirlidir" diye. İşte tam da bundan bahsediliyor olsa gerek. Fakat tamamlanması gereken bir nokta ise şudur; "burjuva politika kirlidir."

En son yaşanan it dalaşının konusu tinerci-dindar meselesi. Tabii bu yazı sizlere ulaşana kadar büyük ihtimal bu tartışma konusu tozlu raflara kaldırılmış olur. Neymiş AKP dindar bir nesil yetiştiriyormuş. Cevabı neymiş; gençlik dindar olmasın da tinerci, balıcı mı olsun. Kapitalizmin çöküşü, çıkıksızlığı düşünüldüğünde evet gençlik dindar yetiştirilmeli. Daha doğrusu biz buna gerici ve tutucu desek daha doğru olacak sanırım. Emperyalist- kapitalist sistemin yeni politikalarına tabii ki yeni nesiller gerek. Aslında tutuculuk ve gericilik AKP'ye has bir yaklaşım da değil. Bu ülkede bütün suçları AKP'ye atarak kimse kendini temize çıkaramaz. Bu ülkede dindarlarla, aşiretlerle birlikte omuz omuza cumhuriyeti Erdoğan kurmadı. Yine diyanet işlerini, İmam Hatip liselerini Erdoğan kurdu. Bu ülke tarihinin hiçbir döneminde laik olmadı ki şimdi laiklik elden gidiyor diye feryat edelim. Her zaman için dindar yetiştirilen nesil şimdilerde Türkiye'ye biçilen misyona göre, daha uygun hale getiriliyor, o kadar. Üstelik bunun tek bir boyutu da yok. Kirli burjuva politikacıları burjuva Cumhuriyetin kuruluşundan beri dini, toplumu ezmenin, sömürmenin, baskı altına almanın bir aracı olarak kullandılar. Gerçekten laik bir ülkede mi yaşamak istiyoruz? O zaman devrim yapacağız. Hem de başka hiçbir alternatifi yok. AKP'den, gericilikten şikayet mi ediyorsun. O zaman ayağa kalk ve kendini emekçi sınıfların devrim ve iktidar kavgasına ada. Eğer bizler kendi devrimimizi yapamazsak, hem daha çok

dindar hem de daha çok yozlaşmış, gericileşmiş bir nesil önümüzdeki süreçte bizleri bekliyor. Açlık ve yoksulluğun pençesinde can çekişen emekçi yığınların ne yapacağı belli olmaz.. Toplumda görülen yozlaşmayı nerede aramak gerekir? Bu tarz çürümüşlüğün ciddi ölçülerde artmasının nedeni kapitalizmin yarattığı açlık, yoksulluk ve yıkımlardır.

Yazımı dindar-tinerci tartışmalarının 2 gün sonrasında karşılaştığım bir olayla sonlandırmak istiyorum. Gazikent tarafından Sümerbank dolmuşuna binmiş çarşıya doğru gidiyordum. Hemen önümde cam kenarında tuhaf birinin oturduğunu gördüm. Kafasını kapşonuyla kapatmış sakin bir şekilde oturuyordu. Asri mezarlık önünden geçerken bu tuhaf kişi dua etmeye başladı, duası mezarlığın başında başlayıp sonuna kadar sürdü. En son yukarıya açtığı ellerini defalarca yüzüne hatta kafasına götürdü. Biraz daha ilerledikten sonra bu tuhaflığın nedenini anladım. Adam montunun altından çıkardığı, içinde tiner olan pet şişeyi bir beze döküyor ve bezi kokuluyor. Bu tarz olaylar Antep'lilerin artık çok normal karşıladığı olaylardır. Yani münferit bir olaydır. Esrar, hap, eroin gibi uyuşturucu madde kullanımının Antep'te çok yaygın olduğunu bilmeyen yoktur. Bunu bilen şunu da çok iyi bilmeli, Antep'te AKP'nin aldığı oy oranı %60 civarı. Legal- "illegal" cemaatların cirit attığı Antep için esrarıcı, tinerci ve çetecilerin bu kadar yaygın olmasının aslında anlaşılacak hiçbir yanı yok. Bu dolmuşta yaşadığım olay da bire kez daha gösterdi ki, bu ülkede partilerden bağımsız bir devlet politikası olarak hem dindar hem de tinerci, esrarıcı, çeteci bir nesil yetiştiriliyor.

Antep'ten Genç Yoldaş Okuru

EMEK HABERLERİ

“4+4+4 Pedagojik Değil İdeolojiktir”

Eğitim Sen eğitim sisteminin 4+4+4 olarak değiştirilmesinin “tamamen siyasal ve ideolojik ihtiyaçlar üzerinden hazırlandığını” söyleyerek, örgütlü oldukları tüm illerde AKP binalarına yürüyerek sistemi protesto etti. AKP ilçe binası önünde açıklama yapan Eğitim Sen 1 nolu şube başkanı Barış Uluocak, 12 yıllık kesintili eğitim pedagojik değil, ideolojik amaçlarla gündeme getirildiğini, AKP hükümeti ve Milli Eğitim Bakanlığı’nın siyasal ve ideolojik kaygılarla TBMM’ye sunulduğunu söyledi.

Barış Uluocak, eğitimdeki 12 yıllık eğitim sisteminin getirilmesindeki amacın AKP’nin her dönem arka bahçesi olarak gördüğü İmam Hatip okullarının önünü açmak olduğunu ve 4+4+4 sisteminin bir kılıf uydurma çabası olduğunu söyledi.

Adana’da Nişasta İşçileri Grevde

Adana Organize Sanayi bölgesinde faaliyet gösteren Amylum Nişasta Fabrika-

sında işçiler greve başladılar. 138 işçinin çalıştığı fabrikada yaklaşık 1 yıl önce örgütlenme faaliyetine başlayan Tek Gıda-İş Sendikası, işyerinde çeşitli zorluklarla karşılaşsa da toplu sözleşme yapmak için için gerekli yetkiyi kazanıp işyeri sahibiyle görüşmelere başlamıştı. Bu süre içerisinde taraflar arasında uzlaşma sağlanamamasından dolayı sendika işyerinde grev kararını asmış ve sonrasında patron tarafından istenen grev oylamasından da ezici çoğunluğun “evet” oyu vermesiyle 60 günlük resmi grev süreci başlamış oldu.

Çapa’da İşten Atmalar Başladı

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi’nde çalışan 115 taşeron işçi işten atıldı. Daha önce Çapa’da 8, Cerrahpaşa’da 43 işçi atılmıştı. 280 civarında işçinin daha işten atılacağı belirtiliyor

Danıştay’ın “sağlıkta taşeron olmaz” kararından sonra işçileri kadroya almayan İstanbul Üniversitesi yönetimi, Çapa ve Cerrahpa fakültelerinde işçi kıyımına gidiyor.

Taşeron işçilerinin muvazaa neden gösterilerek işten çıkarıldığı belirtildi.

İstanbul Üniversitesi yönetimi, daha önce Çapa ve Cerrahpaşa fakültelerinde toplam 51 işçiyi işten çıkarmıştı. Mart ayı sonuna kadar 400 işçinin daha çıkarılacağı belirtilmişti. Bunun üzerine fakülte bahçesinde çadır kuran işçiler, direnişe başla-

mıştı.

Enerji İşçileri Valilik Önünde

TEDAŞ Demirköprü Müdürlüğü önünde eylemlerini sürdüren işçiler, işe geri alınmak için aileleriyle birlikte Adana Valiliğine bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Eylemlerinin 5. günü olan 9 Mart Cuma günü saat 10.00’da sloganlarla seslerini Adana halkına duyurmaya çalıştılar. Sular Caddesi boyunca yürüyen işçiler, yol boyunca “Atılan İşçiler Geri Alınsın”, “Sendika Haktır Engellenemez”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Biz Haklıyız Biz Kazanacağız” sloganları atıldılar.

14 Mart Mücadele Günü

Cerrahpaşa yemekhane önünde toplanan hekim, hemşire, asistan, öğrenci ve işçiler önlerinde “14 Mart Tıp Bayramı Kutlu Olsun” pankartı açarak hastane etrafında yürüyüş düzenlediler. Yürüyüş boyunca, “Hükümet Hastanelerden Elini Çek”, “Sağlık Haktır Satılmaz”, “Katki Payları Geri Alınsın” şeklinde sloganlar atıldılar. Yürüyüşten sonra açıklama yapan Onur Bilgiç, “Bizler Cerrahpaşa tıp Fakültesi Meclisi olarak sağlıkta yaşanan dönüşümden kaygılıyız. Bu sebeple bu günü bayram günü değil mücadele günü olarak kabul ediyoruz.” dedi. Bilgiç; sağlıkta yaşanan dönüşümlerden kaygılı olduklarını, çünkü nitelikli hizmet veremediklerini ve is güvenceleri ellerinden alındığını ifade etti.

EGE ÜNİVERSİTESİNDE

HALEPÇE ANMASI:

“HALEPÇEYİ UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ!”

15 Mart Perşembe günü saat 12:30’da Ege Üniversitesi’nde Halepçe Katliamıyla ilgili bir anma eylemi yapıldı. Yurtsever gençliğin örgütlediği eyleme kimi devrimci gençlik örgütlenmeleri ve Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) destek verdi. Ege Üniversitesi öğrenci yurdundan Edebiyat Fakültesi’ne kadar yapılan yürüyüşte “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Halepçeyi Unutma Unutturma”, “Biji Serok Apo”, “Faşizme Karşı Omuz Omuz”, “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Biji Biratiya Gelan” vb. sloganlar atıldı. Yürüyüşten sonra basın açıklaması okundu.

FAŞİSTLERİN PANELİ ENGELLENDİ

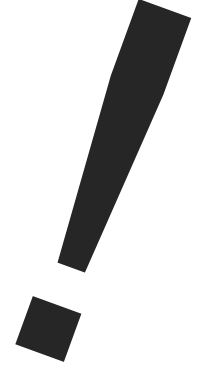
VE ANLADIKLARI DİLDEN CEVAP VERİLDİ...

Okunan basın açıklamasından sonra faşist öğrencilerin örgütlediği bir paneli engellemek üzere panelin yapıldığı yere doğ-

ru “Ege Faşizme Mezar Olacak”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız” sloganlarıyla yürüyüş başladı. ÖGB ve polis, yürüyüşü engellemeye yönelik girişimde bulundular ama devrimci ve yurtsever öğrencilerin kararlılığını engelleyemediler. Faşist öğrencilerin panellerini yaptıkları binanın önünde bekleyen devrimci, yurtsever öğrencilere 3 tane faşist küfür ve hakaret edince; devrimci, yurtsever öğrenciler faşistlere anladıkları dilden cevap verdi. Polisin müdahale edemediği olayda faşistler ağır bir şekilde yaralandı. 3 faşist öğrenci Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi acil servisine kaldırıldı. Devrimci, yurtsever öğrenciler, faşistlerin düzenlediği panele müdahale etmeye kalkıştı ama polis paneldeki faşistleri salondan tahliye etmişti. Devrimci, yurtsever öğrenciler üniversitede “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Ege Faşizme Mezar Olacak”, “Katil Polis Üniversiteden Defol” sloganlarıyla yürüyüş yaptıktan sonra, ajitasyon konuşmaları yaparak üniversitelerde faşist örgütlenmelere mücadele etmeyeceklerini ve bundan sonra da faşistlerin yapacağı her etkinliğe müdahale edeceklerini söylediler.

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ (DÖB) - İZMİR

VARDIK VARIZ VAROLACAĞIZ

*Yürüyoruz yürüyoruz, yan yana, güzel günler adına
Kadınız, insanız, insanlığı ayağa kaldırıyoruz
Paydos bundan böyle köleliğe, aylıklığa
Herkes çalışsın, bölüşülsün kardeşçe, yaşamın sundukları
İşte bunun için yükseliyor yüreklerimizden
Bu ekmek ve gül türküleri
Ve yineliyoruz hep bir ağızdan
“Ekmek ve gül! Ekmek ve gül!”*

Ankara

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Emekçi Kadın Yürüyüşü Ankara'da Konur Sokak başında toplanılarak başladı.

Emekçi Kadınlar saat 17.30'dan itibaren toplanmaya başladılar ve hep birlikte türkülerini söyleyerek kadınları yürüyüşlerine davet ettiler. “Vardık, Varız, Varolacağız/Emekçi Kadınlar” pankartının arkasında kızıl fularlı kadınlar ve erkekler “Aysun, Sibel, Aynil Kavgamızda Yaşıyor!” sloganıyla saat 18.30'da yürüyüşü başlattı.

“Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Dev-

rim Olmadan Kadın Kurtulmaz”, “Kadın Erkek Elele Yürüyoruz Devrime”, “Biji Heşt Adar”, “Yaşasın Kürt – Türk Kadınlarının Mücadele Birliği”, “Jin Jiyan Azadi” gibi sloganların atıldığı yürüyüş, Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı'nda gelindiğinde sona erdi.

Bir süre daha atılan sloganların ardından EKA adına basın açıklaması okundu ve eylem, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde mücadele sözü vererek sona erdi.

İstanbul

“Bugün 8 Mart, yine sokaktayız, yine

kavgadayız” diyerek pek çok ilde olduğu gibi, İstanbul'da da Taksim'de sokaktaydı Emekçi Kadınlar.

Akşam saat 18.00'den itibaren Taksim'de Tünel Meydanı'nda toplanmaya başlayan EKA'lı kadınlar ve mücadelelerinde onları yalnız bırakmayan erkek yoldaşları ajitasyonlar yaparak tüm emekçi kadınları ve erkekleri 8 Mart yürüyüşüne davet etti. Saatler 19.00'a gelirken “Yaşasın 8 Mart Emekçi Kadınların Kapitalizme Karşı Savaş Günü” pankartını açarak sloganlarını atmaya başladı Emekçi Kadınlar. “Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz” sloganları atarak bir taraftan da bu günün evlerinde rahat oturan kadınların değil, okulda, fabrikada, hastanede, tarlada, evde çalışan emekçi kadınların günü olduğu konuşmalarla vurgulandı.

İstiklal Caddesi boyunca “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü”, “Kadın Erkek Elele Yürüyoruz Devrime”, “Cinsel Ulusal Sınıfsal Sömürüye Son”, “Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği”, “Biji Heşt Adar”, “Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek” ve “Kadınlar Yürüyor Devrim Büyüyor” sloganları haykırıldı yol boyunca. Ve ölümsüzleşen kadınların isimleri anılarak “Yaşıyor” denildi. Yol boyunca içlerinde özellikle Arap kadınlarının da olduğu çok sayıda kadın ve erkeğin ilgi gösterdiği eylem, yağmura rağ-

men giderek kalabalıklaştı.

Yürüyüş başlamadan önce marşlarıyla Emekçi Kadınlara coşku katan Grup Emeğe Ezgi, Meydanda da Çav Bella Marşı ile eyleme destek oldular. Emekçi Kadın Yürüyüşü, başladığı aynı coşkuyla “Şan Olsun 8 Mart’ı Yaratan Ve Yaşatanlara! Şan Olsun Sosyalizm İçin Dövüşerek Ölüm-süzleşen Savaşçılara!” diye haykırarak sona erdi.

İzmir

Bizler İzmir Emekçi Kadınlar(EKA) olarak bu kavga gününü eylem alanlarında kadın ve erkek işçilerle beraber geçirmeyi görev bilip koyulduk yola. Sloganlarımızın yanında tiyatro, müzik ve şiirlerimizi de yanımıza alarak tuttuk Menemen’de onurlu mücadelelerinin 200’lü günlerini aşan Savranoğlu deri işçilerinin yanına. EKA adına yaptığımız kısa konuşmanın ardından kızıl karanfillerimizi kadın işçilere dağıttık. Daha sonra tiyatromuzu sahneye çıkarıp müziğimizle devam ettik. Adana’dan aramıza katılan değerli bir dostumuzun okuduğu şiirle de programımızı orada sonlandırdık. Savranoğlu işçileri adına da kadın bir işçi söz olarak onurlu mücadelelerine kısa bir şekilde değinip 8 Mart’ı yaratanlara ve yine mücadelelerinin 50. Gününü aşan Billur Tuz işçilerini selamladı. Bizler de deri işçilerinden aldığımız selamı Billur Tuz işçilerinin yanına taşımak ve oradaki kadın-erkek işçileri selamlamak üzere koyulduk yola. Sloganlarımızla işçileri selamladıktan sonra orada da kısa bir konuşma gerçekleştirip karanfillerimizi kadın işçilere dağıttık. Savranoğlu deri işçilerinin selamlarını ilettikten sonra sözü tiyatromuza ve müzik dinletimize bıraktık. Dostumuzun şiiriyle de orada da ziyaretimizi sonlandırdık. Yaşasın Sınıf Dayanışması diyen Billur Tuz işçileri bizi

sloganlarla uğurladı.

Adana

Yine kızıl bir günde DEVRİM şiarını haykırmaya çıktık sokaklara.. Yüz yıllardan beri kadın hor görülme, şiddete maruz kalmakta, öldürülmekte, sömürülmekte, ucuz iş gücü olarak kullanılmaktadır. Bunları teşhir etmek ve devrim ile özgürleşebileceğimizi haykırmak için Emekçi Kadınlar olarak bir basın açıklaması düzenledik.

“Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz” “Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek” sloganlarının yazıldığı dövizler de vardı.”Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü”, 8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak”, “Yaşasın 8 Mart Yaşasın Mücadelemiz”, “Jin Jiyan Azadi”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganlarını haykırdık hep bir ağızdan. Basın açıklamasına Claralardan Rosalara, Semalardan Zilanlara, Aysunlardan Sibellere sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenlerin nezdinde bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından Nazım Hikmet’in kadınlarımız şiiri ve James Oppenheim’in ekmek ve gül şiiri okundu.

Antep

Kürt kadınlarının yürüttüğü özgürlük mücadelesinin altının çizildiği basın açıklaması son olarak emekçi kadınları özgürlükleri için mücadeleye çağrılarak bitirildi. Basın metni ardından Bir işçi kadın arkadaşımız gitarıyla Fabrika Kızı parçasını söyledi. Daha sonrasında da bir erkek arkadaşımız emekçi kadınların ezilmişliğine emekçi ve yaşamdaki üretici yönüne değinerek, eylemde kızı ile birlikte yer alan işyerinden eyleme yetişmek için erken çıkıp gelen bir emekçi anamız tarafından basın önünde Nergis verilerek emekçi kadınların kapitalizme karşı savaş gününü kutladı. Basın açıklamamızı sloganlarımızla sonlandırdık. Daha sonra sanat merkezine doğru sloganlarımızla ve Yaşasın Emekçi Kadınların Kapitalizme karşı savaş günü afişlerinden hazırlanan dövizlerimizle kadın arkadaşlarımız önde olarak yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüş esnasında alkışlayan, meraklı ve sevinç dolu bakışlarıyla insanlardan olumlu tepkiler aldık.

MERHABA GENÇ YOLDAŞLAR

8 Mart günü, Emekçi Kadınlar (EKA) tarafından düzenlenmiş olan dünya emekçi kadınlar günü yürüyüşünde bizlerde devrimci öğrenciler olarak yerimizi aldık. Taksim tünelden meydana kadar olan yürüyüşte kadın ve erkek yoldaşlarla birlikte yürüdük. Çünkü bizim sorunumuz sadece “kadın” sorunu değil, bizim sorunumuz içinde bulunduğu bu sistemdir. Çünkü bu gün “kadın” sorununu ortaya koyan, bizi katleden, kadınların erkekler tarafından dövülüp, hakarete uğramasına maruz bırakan bu sistemdir. Buna karşılık yapılabilecek şey ancak kadın ve erkeğin birlikte müca-

dele yürütmesidir. Şunu unutmamak gerekir “hiç kimse ada değildir kendi başına, herkes bir parçasıdır anakaranın”. Bizler hep beraber faşizme-kapitalizme karşı mücadele etmeliyiz.

Yürüyüş büyük bir kitle ve coşkuyla başladı. “1’ken 100 olmak” varya aynen öyleydi. Yürüyüşü görenlerin kimileri yürüyüşe katıldı, kimileri ıslık, zılgıt ve alkışlarla bizlere destek verdi. Yürüyüş boyunca “Kadın Erkek El Ele Yürüyoruz Devrime, Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz, Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürüye Son, Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Biji Heşt Adar, 8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak” sloganları haykırıldı. Taksim meydana gelindiğinde basın açıklaması okundu. Daha sonra Grup Emeğe Ezgi marşlarını bizimle paylaştı ve yürüyüş burada son buldu.

SARIGAZİ/DÖB’lü bir Öğrenci

NE YAPMALI?

*Neden mücadele ettiğimi
Sordular
Başkaları için neden kendimi
'harcadığımı'
Sadece dersime bakmam gerek
Onlara göre
Okuyup adam olmam gerek
Kimsenin etlisine sütlüsüne
Karışmadan
Gözlerimi kapamam
Kulaklarımı tıkamam gerek
Onlara göre
Tıpkı onlar gibi olmak...
Onlar gibi
Sağır, dilsiz, kör
Ve beyinsiz yaşamak
Nasıl böyle bir 'insan'
Olabilirdim ki!
İnsanlıktan çıkmamı istiyorlar
Asla öyle olamam
Haksızlığı görmezden
Gelemem
Ölümü bağrıma
Basamam
Çığlıklara kulağımı
Tıkayamam
Dikilmeliyim
Ölümün karşısına
Hissetmeliyim
Tüm acıları yüreğimde
Ve savaşmalıyım
Çığlık olmalıyım
Çığlıklara
Avazım çıktığı
Kadar haykırmalı
Duyurmalıyım
Sesimi diğerlerine
İnsanlıktan çıkmışlara
Çıkmak üzere olanlara
Hey!
Size diyorum
Duyun sesimi
Ölüm kapınızı çaldığında
Yılan size dokunduğunda
Peki, o zaman ne yapacaksınız?*

ANTEP'TEN BİR DÖBLÜ

HALEPÇE KATLIAMI

Halepçe insanlık tarihinin görmüş olduğu en büyük katliamlardan birisini yaşadı. Irak ve İran ülkelerinin arasında bir kent olan Halepçe'de 16 Mart 1988'de Saddam Hüseyin'in emriyle Halepçenin nerdeyse tamamını oluşturan Kürtlere karşı çok zalimce bir katliam gerçekleştirilmiştir. Halkın üzerine atılan kimyasal ve biyolojik bombalar 5.000 Kürdün ölümüne 7.000'nin yaralanmasına veya sakat kalmasına neden oldu. Ölen insanların büyük bölümü kadın ve çocuklardan oluşmaktadır. Kullanılan silahların içinde Hardal gazı, Sarin gazı, Tabun gazı gibi daha bir çok ağır madde bulunmaktaydı. Yapılan bu vahşi katliam zorbalığın baş gösterdiği iğrençliklerin, sadece görünen bir kısmıdır. Geçmişte de olduğu gibi Kürtlere karşı çok yoğun aşağılamalar, baskılar çok büyük katliamlar söz konusudur. Yapılan bu katliam sadece Kürtlere yapılmış bir katliam değildir. Alevilere, ezilen işçi ve emekçi halklara

yapılmış büyük bir katliamdır. Günümüzde tanık olduğumuz Uludere'yle ve Sivas katliamının zaman aşımı kararıyla da faşizm kendi zihniyetini bir kez daha göstermiştir. Yaşamak istediğimiz hayatları hiçbir zaman bu faşist, kapitalist devletin var olduğu bir dünyada gerçekleştiremeyiz. Bu büyük kan emici faşist devleti ancak halkların birlikte mücadele verdiği, bir Halepçe'ye daha fırsat vermeyeceği, kararlılıkla savaşıacağı işçi, emekçi, ezilen Kürt ve Türk halklarının verdiği mücadele yıkacaktır. Hayatı, hayat yapan, emeğiyle dökülen kanlarıyla yaşatan bizler biliyoruz ki, savaşarak kazanacağımız büyük zaferler katledilen hiçbir insanın kanını yerde bırakmayacak, devrim savaşan halklarla gelecek. Bir Halepçe, Uludere, yaşanmayacak, faşizm kendi döktüğü kan da boğulacak.

Sarıgazi/ DÖB'lü Bir Öğrenci

GAZİ'DE LİSELİLER SİVAS İÇİN SOKAKTA...

Şair Abay Lisesi öğrencileri daha önce Roboski Katliamı'nda olduğu gibi bugün de Sivas Katliamı davasının zaman aşımından düşmesinden dolayı sokaktaydılar.

14 Mart günü okul çıkışında saat 12.30'da bir yürüyüş düzenlediler. Devrimci öğrenciler yürüyüşte "Sivas'ın Katili Devlettir" yazılı pankartla yürüdüler. Yürüyüş boyunca "Sivas'ın Katili Faşist Devlettir", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Sivas'ı Unutma, Unutturma", "Kürt, Türk, Ermeni Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları attı ve Sivas'ta katledilen aydınların isimlerini haykırdı.

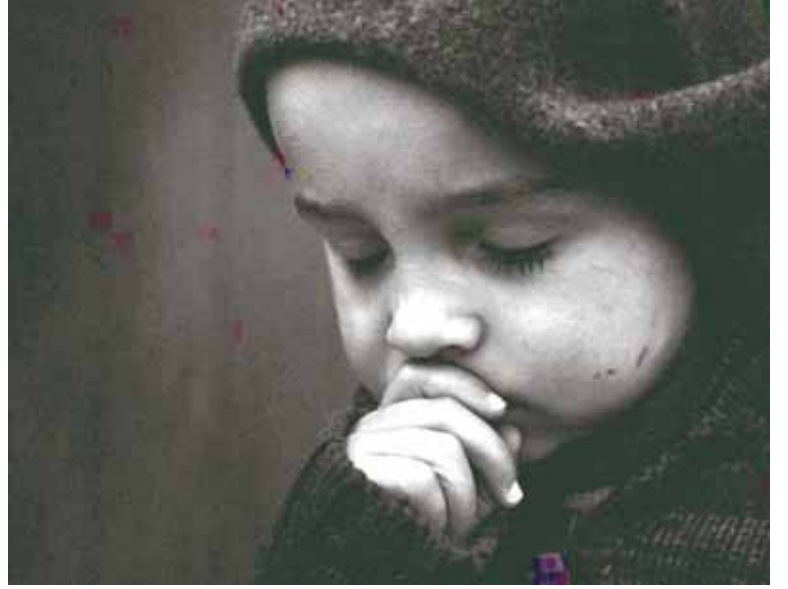
Eyleme Gazi halkı alkışlarla, yoldan

geçen araçlar korna çalarak desteğini gösterdi. Yürüyüş Gazi Cemevine kadar sürdü. Cemevi önünde devrimci öğrenciler Sivas'da katledilen aydınlar için saygı duruşunda bulunuldu ve basın açıklaması okudular.

Gazi'den Liseliler

Gülün Kalbi Çocuktur

**Bir parkta karşılaştığım yaraları gül kokan küçük tartıcı kıza...*

Çocukluğumuzdan kalma bütün izleri söküyorlar şehirlerden. Soruyorum, bizi çocuk olduğumuza inandıracak neyimiz kaldı? Çocukken bizde izi olan her yeri, her ağacı, her parkı ve her bir komşuyu kaybediyorlar... Keşke diyorum, keşke çocukların şehirlerde bıraktıkları izlere dokunmasalar. O kadar kirli izler varken neden rahatsız olurlar ki çocuklardan...

Parklarda dolaşıyorum belki çocukluğuma rastlarım diye. Minik bir kız yaklaşıyor. Abi diyor tartayım mı seni? Hayatın bütün yükü küçük omuzlarında bir çocuk... Birde ben yük olmak istemiyorum ona. Gülüyorum, üzülüyorum. Bir çiçek koparıyorum yerden. Tartının üzerine bırakıyorum. Abi diyor çocuk, abi. Gül kokusu yayılıyor. Saçlarını okşuyorum. Çocuklarım diyorum, çocuklarım... Yaralarına bakıyorum minik kızın... Elindeki yaraya bakıyorum uzun uzun. Kaçarken oldu abi diyor. Kimden ve neden kaçtığını sormuyorum, soramıyorum. Yaralarını sayıyorum, yapamıyorum. Ben o kadar çok yarayı sayamam ki çocuk. Elbisesindeki sökükleri sayıyorum, duruyorum. Onu da yapamıyorum. Gülüyor bana. Parkın bahar düşmüş bir köşesine oturuyor. Çiçeklerin ortasına. Şaşıyorum hangisi sensin, hangisi çiçek göremiyorum diyorum. Elimi uzatıyorum. Gülüyor çocuk. Bir gülün kokusu yayılıyor. Yaralarına bakıyorum. Yaralarını gülle kapatıyorum. Gülüyor çocuk. "Kimden kaçtın böyle?" diye soruyorum, cevaptan korkarak.

"Polis kovaladı abi" diyor ve yine gülüyor.

Üzülüşümü görünce konuyu değiştiriyor. Ama hep gülüyor.

"Tartayım mı seni?"

"Tart" diyorum

Para uzatıyorum almıyor. Almam abi diyor. Sen bana gül verdin. Gülüyorum. Tartısını yere bırakıp yanıma oturuyor. Parktaki çocukları izliyoruz. En çok salıncaklara gözü takılıyor. Bir baba oğlunu sallıyor orada. Abi diyor abi beni hiç kimse sallamadı böyle. Tutuyorum elinden. Gel diyorum. Ben abin olurum senin. Gülüyor. Tartısını ve gülünü alıyor salıncaklara gidiyoruz. Sallandıkça gülüyor, güldükçe

çocuk olduğuna daha çok inanıyor. İlk defa parka gelmiş gibi heyecanlanıyor. Oysa her gün parka geldiğini biliyorum.

Salıncaktan iniyor gözlerime bakıp gülüyor. Elini tutuyorum. Hep yalnız yürüdüğüm o ağaçlık yolda birlikte yürüyoruz. Yoruldum diyor. Tahta bir banka oturuyoruz. Rüzgâr, saçlarını yüzünün önüne düşürüyor. Saçlarını topluyorum. Gülüyor.

"Geç kaldım abi" diyor. "Ben gideyim."

Susuyorum ve saçlarını okşuyorum.

"Belki bir gün yine karşılarız" diyor.

"Elindeki güle bakıyorum. Sen gül koktukça ben bulurum seni."

"Ama gül solmaz mı ki abi diyor."

"Gül solsa bile kokusu solmaz, öyle demişti bir anne bana" diyorum. Gülleri tartıyor çocuk ve yakasına iliştip gülü yürüyor. Ağlıyor muyum, ıslanıyor muyum bilmiyorum. Bir şehir kanıyor. Haritanın en gözü yaşlı şehri oluyor. Bir şehir kanıyor ve gözyaşları uzaklarda yoksul bir annenin gözlerini ıslatıyor. Vicdan birazda budur. Başkalarının acılarına ağlamak. Bense hep yaraları gül kokan o çocuğu düşünüyorum. Yürüyorum. Belki yine kaçıyordur ya birilerinden. Sığınak olmak istiyorum ona. Yürüyorum. Gözyaşları ve gül kokusu yol gösteriyor bana. Arıyorum. Yerlerde minik ayak izlerine rastlıyorum. Yürüyorum.

Şehre yağmurun düştüğü bir sonbahar akşamı rüyama konuk oluyor çocuk.

"Düşünme artık beni abi" diyor.

"Yapamam" diyorum gülüyor yine yitip gidiyor. Sabah erkenden kalkıyorum. Onu ilk gördüğüm yere gidiyorum. Bir çiçek koparıyorum ve onu yitirdiğim yere bırakıyorum. Gelmiyor. Susuyorum.

Sustukça gözyaşlarım çoğalıyor. Defterime bir not yazıyorum "Susarsan gözyaşlarımız çoğalır"

Aramaktan ve beklemekten hiç vazgeçmiyorum. Ve biliyorum, bir güzelliğin ardından içimize düşen hüznü bizi daha çok büyütüyor. Ama ben büyümek istemiyorum...

CİRAN

Kitap Tanıtım

Yazarı: Togliatti

Kitabın Adı: Faşizm Üzerine Dersler

Yayın Evi: Bilim ve Sosyalizm Yayınları

Faşizm azgınca saldırıyor. Katlediyor. Üniversitelerde gençliğe sürekli saldırıyor. Emekçi mahallerinde ev ev örgütlenmeye ve kendi toplumsal tabanını oluşturmaya çalışıyor. Medyasıyla, eğitimi ile, sendikaları ile faşizm devrime karşı topyekun bir saldırıya geçmiş durumda. Fakat buna karşın gençlik her yerde faşizme karşı cesur bir mücadele yürütüyor. Faşizme karşı mücadelede gençlik son derece önemli ve temel güçlerden biridir. Faşizme karşı mücadeleyi etkin bir şekilde örgütlemek isteyen her devrimci Togliatti'nin kitaplaştırılmış dersleri mutlaka okunmalıdır. Çünkü içerisinde son derece değerli deneyler bulunmaktadır ve bugüne de yol gösterici özelliği hala geçerlidir.

Togliatti'nin bu kitabı 1935 yılında Moskova'da Lenin okulu'nun İtalyan bölümünde kendisi tarafından verilen 15 bölümlük kursun; kursa katılan öğrencilerden Giuseppe Gaddi tarafından tutulmuş notlarından oluşmuştur. İlk kez 1970 yılında kitap olarak yayımlanmış olan dersler, son derece önemli tecrübeleri içeriyordu. Togliatti'nin verdiği dersler daha çok İtalyan faşizminden kaçmış olan işçi sınıfı kökenli olan devrimcilerdi. Bu nedenle dersler son derece anlaşılır ve akıcıydı. Bugünün genç devrimcileri için Faşizmin ne olduğu, ona karşı nasıl mücadele yürütmek gerektiği, faşizmin kitle tabanı yaratmak için neleri nasıl kullandığına vb. konulara dair açıklayıcı ve aydınlatıcı fikirler içeriyor. Togliatti Komintern'in de faşizm konusundaki teorisyenlerindedir.

Aşağıda kitaptan kısa bir bölüm yayınlıyoruz. Herkesin bu kitabı okumalarını tavsiye ediyoruz.

"...Faşizm hiçbir zaman oturmuş Bir şey, bir şema ya da model olarak değil, tam tersine, ekonomik durum ve yı-

FASİZM ÜZERİNE DERSLER

TOGLIATTI

ğınların savaşı gibi gerçek etkenlerden doğan bir dizi gerçek ekonomik ve politik ilişkiler dizisinin bir sonucu olarak görülmelidir."

Ve Togliatti bir uyarıda bulunuyor: "İlginç tartışmalar. Biz onlarla uğraşırken, faşizm yığın örgütlerinin temellerini atıyor, bizim parti örgütlerimiz ise, gericiliğin darbeleri altında, yıpranmaya, kendi kabuklarına çekilmeyi, salt içe dönük ve sekte bir yaşamla yetinmeye. yığınlardan kopmaya başlıyorlardı. Biz proleter devrimin tarihsel kaçınılmazlığını ileri sürerken, işçi sınıfının devrimci savaşımını geliştirebileceği ve zafere ulaştırabileceği siyasal ve organik koşulları yaratmanın esas olduğunu unutmuştuk"

GRUP EMEĞE EZGİ:

40. YILDA HER AN DENİZLERLEYİZ

İnsanlığın, ismine yakışır bir hayat yaşaması için dünyayı değiştirme eyleminin bir parçası olmayı bilmiş ve bunu tarih sayfalarına yazdırmayı başarmış üç ismin; Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in ölümsüzleşmesinin 40. yılındayiz.

Denizler'le aynı yolda yürüyor olmanın gururu ile 2012 yılında yapacağımız tüm üretimleri ve çalışmalarını Denizler'e ithaf ediyor ve kavgasını kavgamız bildiğimiz tüm emekçileri ölümsüzlüklerinin 40. yılında Denizler'in cüretini örnek almaya çağırıyoruz.

Grup Emeye Ezgi

DÜN MARAŞ'TA, BUGÜN SIVAS'TA ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA

GAZİ

KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

